

**APRENDRE GAUDINT,
GAUDIR APRENENT.**

TECNOS
escola

L'alimentació d'avui, el futur de demà

Com a empresa familiar, a Gumen Càtering coneixem el creixement dels infants, nens i joves com una de les etapes més importants de la seva vida. Per això, ens és imprescindible satisfer totes les necessitats energètiques i nutritives diàries fonamentals, per garantir el seu benestar i desenvolupament infantil.

La coneixença pels aliments i les tècniques culinàries tradicionals s'uneixen amb procediments cuidats minuciosament emprats amb il·lusió, juntament amb un experimentat equip creatiu on tothom aporta el millor de si mateix.

Estem satisfets de formar part de l'educació alimentària dels infants, nens i joves

Creem somriures amb gust de macedònia, de patates daurades amb pollastre cruixent, de divertits espirals amb bolonyesa.

Fomentem una dieta variada i equilibrada amb l'energia i vitalitat de les verdures i llegums.

Ajudem a que agafin el timó d'una bona educació alimentària descobrint els sabors del mar.

Actualitzem i adaptem els menús a les necessitats nutricionals, seleccionant aliments autòctons, ecològics i de temporada.

Llívol

C/ Sant Marian, 61
Terrassa / 93 624 84 48
www.llivol.com

Aprofita el
JULIOL

Apunta't a **MECANOGRAFIA**

NENS JOVES | ADULTS

Deures d'estiu / Reforç general / Cursos d'ofimàtica / Programació i disseny de videojocs

TECNOS
escola cooperativa catalana

UN BATXILLERAT OBERT AL MÓN

escolatecnos.cat

04

Sumari

05

Editorial

06

Societat

07

Notícies
Escolars

17

L'entrevista

20

Especial
JJCC

26

Notícies
Infantil

30

Festes i
Tradicions

40

Notícies
Primària

50

Notícies
Secundària

60

L'article

62

Psicologia

64

L'article

66

Notícies
Batxillerat

78

Lectures
Recomanades

80

Tecnos
Quiz

81

Entreteniments

Cooperativa de la revista
escolar, La Nostra.
Curs 2021/22.

EQUIP DE REDACCIÓ

Redacció: Diego Salas, Illa Moliné, Jan Santander, Max Dalmau, Marta Castany, Noa Jiménez, Ariadna Ruiz, Laia Salamó, Berta Mateu, Mar Matarin i Núria Fontanet.

Coordinació de la Revista: Roser Fradera

Correcció: Departament de llengües.

Fotografies: Equip de mestres i professors, a destacar la tasca de la Rosa Pastor.

Col·laboradors habituals: Equip directiu, equip de mestres i professors, departament d'informàtica i secretaria.

Col·laboradors d'aquest número: Cesc Ayora, Yasmina Ewulu, Mariona Argemí, Júlia Gràcia, Rubén Casero, Marisun Caminal, Albert Mota, Jordi Anglada, Mònica de Miguel, Berta Mateu i Mar Matarin.

Disseny i Maquetació: Roser Fradera

No us perdeu...

pàg. 20

Especial JJCC

Un especial de luxe per conèixer els orígens de les Jornades Culturals, amb entrevistes a la Marisun Caminal i l'Albert Mota.

L'entrevista pàg. 17

Entrevistem els nous membres de l'equip directiu: la Júlia Gràcia, la Yasmina Ewulu i el Cesc Ayora.

Psicologia pàg. 62

Hem parlat amb la Mònica de Miguel, psicòloga de l'escola, per saber com ha afectat la pandèmia als joves. Ella ens dona totes les claus de la situació.

Reflexions de final de curs

Han estat molts els que han escrit sobre el paper de l'educació i de l'educador avui en dia, sobre com s'ha d'ensenyar, sobre les noves tecnologies, sobre la transformació educativa i molts altres temes d'interès. Altres es fan preguntes: quin tipus d'alumnat hem de preparar per una societat dinàmica com la que tenim?, com hauria de ser la societat futura que volem?, quina forma cal donar-li?...

Però el que és clar és que tots aquests interrogants i totes les inquietuds que se'ns presenten passen també per incloure en l'educació actual termes com alimentació saludable, bona salut mental, sostenibilitat, igualtat i solidaritat, respecte i civisme, justícia, llibertat, esforç, tolerància, i deixant de banda la immediatesa, l'egoisme o l'individualisme. Formar persones, educar els infants i els joves actuals va enllà dels continguts curriculars, de l'estructura horària i de les estadístiques. També han d'aprendre a ser i a ser-hi.

I és que l'educació actual no s'assembla en res a la que teníem nosaltres quan érem nens, ni tan sols a la que hi havia quan jo vaig començar a treballar o, fins i tot, a la de fa 10 anys. Si, a més, a tot plegat li afegim la pandèmia, aquest convidat inesperat que hem tingut els dos últims anys, ho acabem d'arreglar.

Educació digital, reunions virtuals i metodologies col·laboratives, entre d'altres, han estat una bona excusa per reflexionar sobre quines són les necessitats educatives actuals, com es pot aprofitar el món digital i quin és el paper de les noves tecnologies.

Si només fos això, potser ens donaríem per satisfets. Tanmateix, abans del relaxament de les restriccions Covid, hem hagut de lidiar amb la gestió dels casos: plans d'organització de centre, protocols de funcionament, gestió de les quarantenes, introducció dels positius al Traçacovid, confinament de grups, acompanyament a les famílies, aclariment dels dubtes generats per la incertesa i el desconeixement... Hem estat educadors, psicòlegs i gestors a jornada completa.

Per això, és moment d'agrair l'esforç a tot el personal, docent i no docent, de les escoles, i de la nostra en particular, per la sobrecàrrega de feina que ha suposat aquest virus. A la tensió i al neguit que va comportar la revisió i la reestructuració dels aspectes més organitzatius es va afegir l'atenció a l'alumnat i la gestió dels possibles positius. I també us hem d'agrair la col·laboració a vosaltres, a les famílies, que heu reconegut l'esforç realitzat, i a l'alumnat, que ha estat a l'alçada de l'ocasió.

Entre tots hem garantit l'èxit d'aquest curs.
Moltes gràcies a tothom!

Equip Directiu

FELICITATS, JÚLIA!

Enguany, la Júlia Gràcia ha celebrat el seu 50è aniversari i l'escola ho ha tingut en compte fent-li entrega d'un bonic detall.

Moltes felicitats, Júlia!

Et desitgem un any ple de coses bones i que en gaudeixis de molts més en el futur.

50è ANIVERSARI

Aquest any hem celebrat el 50è aniversari del Carles Leon.

L'escola i els companys vam estar al seu costat per fer-li entrega d'un bonic detall.

Esperem que hagi gaudit moltíssim del teu dia, Carles, i que en segueixis complint així de bé!

Moltes felicitats!

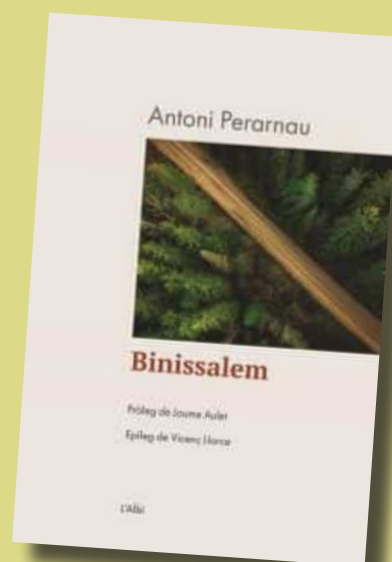
BINISSALEM

Binissalem és el nou llibre de poesia que ha escrit el nostre company i professor, Antoni Perarnau, editat per L'Albí de Berga, amb pròleg de Jaume Aulet.

Aquest és el tercer llibre de poesia de l'Antoni, després d'escriure *Les pluges admirables* (2008) i *La ciutat i el retorn* (1991).

El llibre és un recull de 80 poemes que parlen de temes diversos a partir de les seves pròpies vivències personals, així com d'observacions i intuïcions.

Us convidem a tots a gaudir dels seus versos.
Felicitats, Antoni!

UN ORIGAMI, UN EURO

L'entitat que organitza la campanya "1 origami 1 euro" dóna 1 euro per cada grua de paper que realitzem a l'escola i aquests diners són donats a La Marató de TV3.

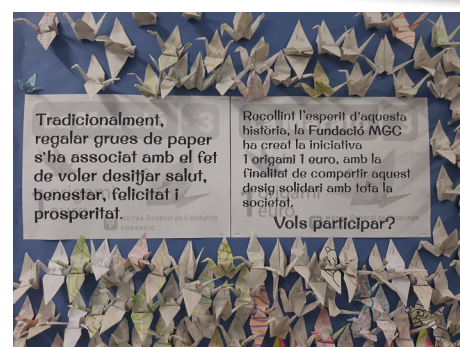
Per la Noa Jiménez

La Fundació MGC, que és qui organitza aquesta campanya, va inspirar-se en la història de Sadako Sasaki, una nena que, amb dotze anys, va morir a causa d'una malaltia produïda per la radiació de la bomba atòmica d'Hiroshima.

Existeix una llegenda japonesa anomenada "Senbazuru", que afirma que si una persona fa 1000 grues de paper podrà demanar un desig que li serà concedit. Mentre estava a l'hospital, la Sadako Sasaki va decidir fer aquestes 1000 grues i demanar que la seva malaltia es curés i, a més a més, que tot el món visqués en pau i no hi hagués més guerres. Malauradament, Sadako va morir quan portava fetes 644 grues. Així i tot, els seus amics van decidir acabar el que ella havia començat i van fer les grues que faltaven. Gràcies a aquesta història, les grues de paper són considerades avui dia un símbol de la pau arreu del món.

Prenent exemple de la solidaritat de la Sadako, la iniciativa "1 origami 1 euro" va aparèixer amb l'objectiu d'estendre aquest desig a tothom i així, algun dia, poder fer-lo realitat.

La majoria d'origamis han estat fets pels alumnes de 2n ESO; així i tot, han participat molts altres alumnes de diferents cursos. Entre tots han aconseguit fer-ne una quantitat molt elevada que, gràcies al Xavi Messeguer, sabem que són més de 1000.

UNA NOVA AJUDA A L'ESCOLA

El CAP ha posat durant aquest curs un nou servei a l'abast de tots els alumnes de secundària i Batxillerat a l'escola: la consulta oberta.

Per la Laia Salamó, Marta Castany i Ariadna Ruiz

La Consulta Oberta és un espai on un professional sanitari, en aquest cas, una infermera del CAP Sant Llàtzer, atén totes les consultes dels alumnes que ho desitgen.

Aquests poden preguntar sobre la salut física o mental, sexualitat, drogues o altres temes relacionats amb l'adolescència, que a vegades són massa delicats per parlar-los a casa.

Aquest servei està disponible els **dijous de 10:00h a 12:00h**. Els alumnes poden anar-hi sols o acompanyats, ja que a vegades se senten més segurs tenint algú de confiança al costat.

Aquesta consulta oberta és un mètode de comunicació gratuït, confidencial (només entre l'infermera i l'alumne), ràpid i directe.

També es pot parlar amb la psicòloga a través del seu correu electrònic: **afernandezm@cst.cat**

PROJECTE SENTINELLA

L'escola Tecnos ha estat escollida per ser part d'un projecte que mesura si les classes a Catalunya són segures respecte la Covid. En aquest article de la Nostra explicarem en què consisteix i com es desenvolupa a l'escola.

Pel Diego Salas

Què és el Projecte Sentinella?

El projecte Sentinella és un projecte conjunt del Departament d'Educació i el Departament de Salut de Catalunya que s'està realitzant en un total de vint-i-sis escoles i instituts d'arreu de Catalunya, entre ells la Tecnos.

En aquest projecte, es fa un seguiment actiu dels alumnes i treballadors de l'escola, juntament amb les seves famílies, amb la intenció de conèixer l'impacte de la Covid i la pandèmia en l'àmbit educatiu. L'objectiu final és conèixer el nivell d'exposició al virus dins el centre escolar; a més a més, s'investiga la conducta, el coneixement i l'actitud cap a la Covid-19 dels alumnes i el professorat, per tal de crear mesures de prevenció i control de la transmissió de la forma més efectiva.

Escoles Sentinella

Els encarregats del Projecte fan una tria de les escoles que hi participen. Les escoles seleccionades s'anomenen Escoles Sentinel·les. La nostra escola va ser una de les triades i, actualment, estem col·laborant en la recollida de dades per a l'estudi i investigació.

Com es desenvolupa el projecte dins el centre?

La col·laboració d'alumnes i professors és fonamental per a la recollida de dades i la posterior investigació.

El primer pas és la realització d'un qüestionari a l'alumnat del centre, amb l'objectiu de conèixer com la pandèmia va afectar els estudiants i els canvis adaptatius que van haver de fer. Després, les mesures de prevenció que prenen, si els preocupa el virus, el coneixement que en tenen, el seu estat de vacunació, etc.

El segon pas és la recollida de dades a les aules del centre. Per realitzar aquesta recollida és necessari un aparell que mesura els nivells de CO₂ de l'aire dins l'aula, juntament amb la ventilació i la humitat. Aquests aparells mesuradors dels paràmetres de l'aire s'han instal·lat durant tota una setmana a un total de 8 aules diferents de l'escola. Al llarg de la setmana, els alumnes havien d'anar anotant els resultats d'aquests tres paràmetres, cada deu minuts. L'objectiu d'aquest mesurament és comprovar la salubritat de l'aire de les aules i saber si la seva renovació és suficient o cal ventilar més.

Aquesta ha estat una molt bona eina perquè tant alumnes com professors coneguin quin és el grau òptim de ventilació de les aules. Cal dir que tenim una bona ventilació creuada als nostres espais i els nivells de CO₂ registrats han estat, generalment, baixos. Des de direcció, s'ha realitzat un seguiment d'aquests nivells i s'ha fet difusió dels resultats obtinguts entre el professorat per poder minimitzar aquells moments que hem tingut una concentració de CO₂ més elevada.

CROS ESCOLAR

Celebrem el Cros Escolar a la zona esportiva de Can Jofresa. Felicitats a tots els esportistes que hi han participat!

Per la Marta Castany i la Laia Salamó

El matí del dia 13 de novembre, en horari de matí, es va realitzar el cros escolar a la zona esportiva de Can Jofresa. L'organització d'aquest esdeveniment la va dur a terme el consell esportiu del Vallès Occidental.

De l'escola Tecnos hi van participar 72 alumnes de diferents cursos i cicles. Es podien apuntar els alumnes a partir de 1r de primària fins a 2n de Batxillerat (és a dir, des de la categoria Prebenjamí fins a Juvenil).

En total, segons dades que ens va poder proporcionar la coordinadora d'esports de l'escola, la Núria, es van apuntar aproximadament 3178 nenes i nens de diferents centres escolar i entitats esportives terrassenques.

La Laia Salamó, de 4t d'ESO, membre de l'equip directiu del TecDi, va participar en el cros escolar en categoria cadet femenina. A més, va aconseguir quedar tercera després dos quilòmetres ben lluitats de competició.

Tanmateix, els guanyadors de totes les categories no varen poder gaudir de la cerimònia de premis, ja que a causa de la Covid-19 no hi havia entrega de guardons.

A través de la plana web del Consell Esportiu ja es van penjar les classificacions de tots els alumnes participants al Cros, allà s'hi pot trobar la posició en la categoria i el temps.

Les mesures davant la pandèmia mundial de la Covid van implicar que els corredors portessin mascareta en tot el recinte, a excepció del moment en què els alumnes van començar a córrer, que ja hi havia la distància suficient entre participants. Una vegada varen arribar a la meta van ser obligats a tornar-se a posar la mascareta.

Creiem molt convenient incentivar la pràctica d'esports i la vida saludable. Els alumnes que van assistir i es van inscriure a aquest matí esportiu van gaudir d'una jornada d'allò més divertida i saludable.

ELECCIONS AL CONSELL ESCOLAR

Aquest any hi ha hagut eleccions per renovar els membres del consell escolar, un òrgan consultiu i participatiu. Per aquest motiu hem decidit entrevistar el representant del Consell Escolar de l'ESO: el Gerard Cañete.

Per la Marta Castany i la Laia Salamó

Ell és un alumne de 4t d'ESO: aquest any va voler presentar-se com a candidat i ha aconseguit ser-ne el representant. Entrevistem al Gerard Cañete, nou membre del Consell Escolar.

1. Per què vas voler presentar-te a les eleccions del Consell Escolar?

Bé, doncs jo vaig voler presentar-me perquè m'ho van oferir i vaig dir: per què no? A més a més, vaig veure com a la gent més o menys els agradava el que feia i com ho feia i vaig tirar-ho endavant, perquè en definitiva veia com la gent em donava suport. Principalment, jo diria que em vaig presentar per ajudar la gent i per tenir una cosa més a fer, i al final tot són experiències. La veritat és que vaig prendre una bona decisió.

2. Per què creus que la gent et va escollir a tu i no a un altre candidat?

Jo crec que tothom té la seva opinió, però crec que em van escollir perquè era un candidat diferent de tots els altres. No per ser l'únic noi, no ho dic per això. Sinó simplement pel que faig, les coses que dic i que no dic. Jo crec que de tots els candidats que hi havia era el més diferent i l'únic que ho feia com ho feia. Per això la gent em va votar a mi.

3. Quines són les teves principals motivacions per formar part d'aquest òrgan?

Jo ho vaig fer perquè m'agrada ajudar els altres i per conèixer gent nova. La veritat és que he conegut molta gent de tots els cursos de secundària, i m'ha agradat, ha estat una experiència molt xula, emocionant. El que sí que és veritat és que quan vaig anar per les classes de secundària a fer el discurs als alumnes, només entrar a la classe abans de parlar ja m'aplaudien. Això em va animar i motivar per a ser membre de l'òrgan.

4. Quines propostes tens? N'hi ha alguna que s'estigui duent a terme ja?

Jo el que vull és que la idea de venir a l'escola no sigui: quina mandra, demà haig d'anar a l'escola, que sí, que aquesta idea la tenim tots, però que no sigui tan dolenta. Calen canviar petites coses que després facin grans canvis i que l'escola sigui, no cal més divertida, però diferent. I les coses que als alumnes no ens agraden cal canviar-les.

Ara mateix s'estan duent coses a terme, bé, tot això té el seu temps, però sí, s'estan duent a terme diverses propostes.

5. Els alumnes poden decidir algunes propostes? O només ho pot decidir el Consell Escolar? És a dir, com funciona o com ho han de fer els alumnes si volen fer propostes?

Sí, els alumnes poden decidir algunes propostes, i de fet, ja n'hi ha que ho han fet. No és que m'ho hagi de dir un sol alumne, sinó que m'ho han de dir entre tots. Vull dir, que estigui clar que hi ha una majoria que hi està d'acord i m'ho comuniquin a partir dels

delegats de cada classe, o qualsevol alumne que vulgui; això sí que és indiferent. Aleshores, li comento al Cesc, el cap d'estudis de l'ESO, i a continuació, amb el Consell Escolar en què hi ha tant professorat, com alumnes i famílies, es decideix portar-ho a terme si està bé. Si és una cosa coherent es farà, i si no, doncs no. Sempre es proposen coses coherents, però per exemple, posar una televisió a les classes és clar que no i el Consell Escolar no ens deixaria. Però coses que estiguin bé, normalment sí que deixen.

Per exemple, els alumnes de 2n d'ESO volien més excursions, van fer votacions a la classe per les que volien i la que va sortir més votada me la van comentar i ho vaig parlar amb el cap d'estudis.

A 4t d'ESO també va passar el mateix, els alumnes es van agrupar per demanar més excursions, i si no hi hagués la pandèmia de la Covid, seria molt més fàcil satisfer les demandes i fer certes coses. Però de veritat, m'ho han de dir ells, en nom de tots, o gran part d'alumnes i jo ho parlo amb el Consell.

Doncs moltes gràcies, Gerard.

Et desitgem molta sort en el teu nou càrrec, que gaudeixis força amb la nova responsabilitat que has adquirit i que puguis ajudar a molta gent, com a tu t'agradaria.

Setmana del Suport Vital Bàsic (SVB)

Del 14 al 18 de febrer, vam fer per 2a vegada la setmana del Suport Vital Bàsic a l'escola. Una activitat que s'ha treballat a tots els nivells.

Des d'infantil a Batxillerat vam fer tot un seguit d'activitats encaminades a tenir uns coneixements relacionats amb aquest tema que considerem molt important pel que suposa col·laborar a salvar alguna vida.

A infantil es van fer unes teatralitzacions simulant escenes per ajudar alguna persona amb problemes. I vam acabar la setmana amb una gran sorpresa! Gràcies a la col·laboració de famílies de l'escola, es va poder viure de ben a prop què passa després de trucar a l'1,1,2: arriba una ambulà-

cia amb tot l'equip mèdic i material assistencial!

A primària i a l'ESO vam aprendre a vetllar per la seguretat de les persones, a comprovar el seu grau de consciència i com respiren. Decidir quan cal fer la posició lateral de seguretat i quan la reanimació cardiorespiratòria i l'ús del DEA. Tot plegat es va fer amb una progressió de continguts a nivell teòric i pràctic, representant escenes teatralitzades on calia intervenir per ajudar la persona necessitada.

Us volem compartir algunes mostres d'activitats que hem realitzat al llarg del curs:

Un pas endavant amb l'equip impulsor de la biblioteca!

La biblioteca de l'escola és un espai que recolza i enriqueix el nostre projecte educatiu, curricular i lector. Des de sempre un dels objectius principals ha estat promoure el gust per la lectura i fomentar l'hàbit lector a tot l'alumnat.

Aquest curs hem creat un Equip Impulsor que té com a missió mobilitzar i visibilitzar el projecte de biblioteca. Està format per representants de les diferents etapes: Infantil, Primària i ESO/Batxillerat de l'escola juntament amb l'equip directiu per dur a terme un projecte engrescador i dinamitzador.

Hem buscat l'assessorament d'una persona experta, la Mariona Carreras, que ens assessori i ens acompanyi en aquest procés de canvi.

Què ens hem proposat?

Volem fer de la Biblioteca un espai viu i inspirador per a tothom que forma part de la nostra comunitat educativa (docents, alumnat, personal d'administració...).

ATREZZO DECORACIÓ

POESIA AMB MIQUEL MARTÍ I POL

CELEBREM EL NADAL

ARRIBEN LLIBRES NOUS

PER CARNAVAL, TOT S'HI VAL!

VISITA DE MESTRES VIENESES

Els dies 31 de març i 1 d'abril vam tenir la visita a la Tecnos d'uns quants mestres de primària, una inspectora i una directora d'una escola provinents de Viena.

El Departament d'Educació de Viena es va posar en contacte amb el Departament d'Educació de Catalunya per demanar-los poder dur a terme una visita dins el pla Erasmus que aquestes professionals estaven realitzant. La nostra escola va ser una de les escollides per atendre aquesta visita/demanda.

El tema central del seu Erasmus era aprofundir en el coneixement Steam en el context de les escoles catalanes; poder veure i aprendre com s'està duent a terme el treball per projectes amb la perspectiva Steam.

En el curs 18-19 la Tecnos es va endinsar en un Projecte d'innovació "L'STEAM Connectats" que vam encetar a partir de la convocatòria STEAMcat del Departament d'Educació. Volíem que aquest projecte impulsés les vocacions científiques, tecnològiques i matemàtiques en els nostres alumnes des de ben petits, siguin nois o noies, amb un gran objectiu: preparar-los per contribuir a fer del món un lloc millor. És per això que també volíem reivindicar la presència de la "A" a l'acrònim STEAM en el seu sentit més ampli, no només com la "A" d'Art, sinó també com la "A" d'All. Volíem que l'ètica vagi sempre de la mà de la innovació científica i tecnològica, és per això que les actuacions del projecte STEAM s'impregnen de valors com la sostenibilitat, la solidaritat, la igualtat, la inclusió i la diversitat.

Els projectes STEAM que plantegem als nostres infants i joves els posen davant de situacions problemàtiques o reptes contextualitzats, als quals cal trobar solucions de forma integrada. Les activitats que han de realitzar donen resposta a un aprenentatge de tipus competencial, on s'activen els coneixements de diverses àrees que es complementen per donar resposta al repte plantejat. La metodologia que es fa servir és diversa però implica d'entrada:

- el treball en equip
- la presa de decisions
- el foment de l'autonomia
- l'organització del temps i dels recursos
- l'assumpció de rols
- el debat
- la comunicació

El pensament computacional, la creativitat, el Design thinking o el Tinkering són metodologies que s'adapten molt bé a aquests tipus de projectes que estem anomenant. Tot plegat fent servir el suport de la tecnologia disponible: programació i robòtica, impressores 3D, eines de presentació, fulls de càlcul, programes de tractament d'imatges...

Així doncs, a partir de la nostra experiència durant tots aquests cursos amb el Projecte "STEAM Connectats", vam poder oferir a les docents vieneses una petita mostra de diferents activitats. Durant dos matins van conviure amb el nostre equip docent d'infantil i primària i tots els nostres infants per observar tot el nostre recorregut durant aquests anys.

Després de la benviguda que l'equip directiu els va fer i del tour per les instal·lacions a càrrec d'uns alumnes de 5è i 6è, van dirigir-se al 1r nivell de primària.

Allà la Michaela, la Júlia, la Sílvia i la Katherina van poder observar com els Aventurers i les Aventureres de 1r investigaven les diferents propietats dels estats de la matèria. Sabien que la capacitat que tenen els líquids per fluir depèn de la seva viscositat. Com és que l'aigua i la mel flueixen diferent?

Entre tots i totes van comprovar que la mel té una viscositat més alta que no pas l'aigua.

Per grups van representar com estan organitzats els àtoms en el Sòlid, Líquid i Gas.

Finalment, van fer uns murals dels tres estats de la matèria on van explicar tot el que havien après.

Seguidament les mestres vieneses van anar cap a 3r i allà els Tafariers i Tafarieres van treballar diferents propostes del Museu Matemàtic de Catalunya. Per parelles van fer reptes matemàtics d'espai, de forma i de numeració amb el material manipulatiu tan atractiu i didàctic que ens van regalar fa un parell d'anys quan vam assistir al Congrés de Matemàtiques C2M. Les STEAM tenen la "m" de matemàtiques que és molt important en aquesta mirada.

Lavors, vam conduir les nostres convidades a la classe dels Exploradors i Exploradores per veure com treballaven el seu projecte de Nanociència. És un projecte que té per objectiu la descoberta del món nano. El treball parteix de l'experimentació per conèixer les propietats d'alguns materials i com canvien en funció de si enfoquem la mirada a escala nano, micro i macro. El pas següent era, per grups, dissenyar una maqueta d'un nanorobot que solucionés un problema ODS; un cop fets els primers esbossos, ens va visitar una nano-experta, que va guiar en el procés de creació i disseny dels nanorobots, per tal que fossin tan eficaços com fos possible. Un cop fetes les modificacions pertinents vam passar a la construcció dels nostres prototips. La Michaela, la Júlia, la Sílvia i la Katherina van poder venir a escoltar com els alumnes de sisè exposaven els seus projectes. Tot plegat, una oportunitat per acostar la ciència als nens i nenes i perquè els quedi ben clar un dels lemes del projecte: en el nanomón les coses no semblen el que són.

Divendres al matí, les docents vieneses van fer una passejada pels diferents espais d'educació infantil. Aquests espais representen una organització diferent on l'infant aprèn a través del joc i l'experimentació.

L'infant decideix lliurement on vol anar segons els seus interessos i es creen grups heterogenis amb companys/es de les tres edats (3, 4 i 5 anys) que tenen interessos i necessitats diferents. Entre ells s'estableix una interacció i es donen relacions d'ajuda mútua.

A cada espai s'ofereixen diferents reptes o activitats que suposen un equilibri entre allò que cadascú sap o pot fer i el desig d'anar una mica més enllà.

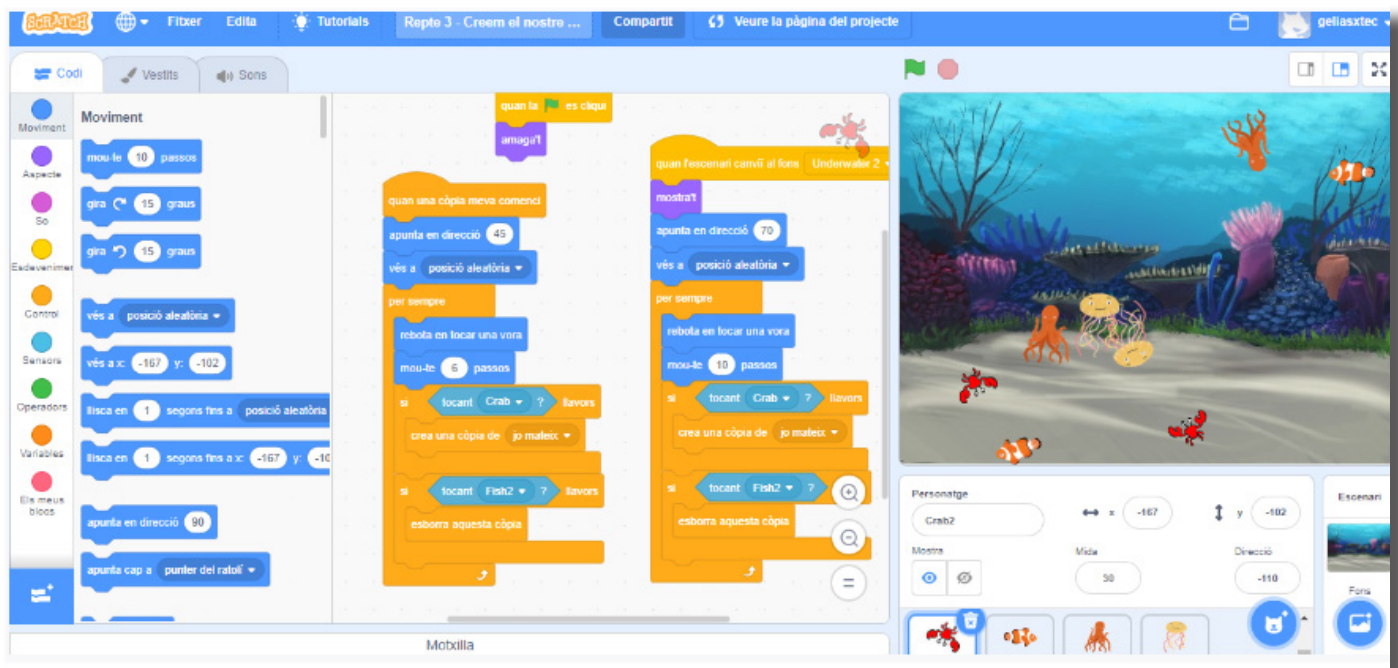

Aquesta organització afavoreix la pròpia autonomia i la presa de decisions. D'altra banda, fomenta la creativitat, el "provar", "equivocar-se", "corregir" sempre en un entorn tranquil i calmat deixant espai i protagonisme a l'infant.

Els nostres espais són d'art, construccions, peces soltes, química, llum, minimons, natura, teatre i "Vet

aquí que".

També van poder acompanyar l'alumnat de cinquè, que feia una activitat de programació amb Scratch a l'aula d'informàtica de l'escola i les docents vieneses van quedar ben parades del grau d'autonomia i de la destresa dels Atrevits i Atrevides de cinquè.

El seu missatge d'agraïment ho diu tot, ha estat tot un plaer compartir aquests dos dies amb les representants de les escoles de Viena. Esperem continuar gaudint d'aquests intercanvis de bones pràctiques en un futur.

Dear All!
In the name of our schools from Vienna I would like to thank all of you for opening your doors and allowing our schools to visit your schools. The feedback from my colleagues has been overwhelmingly positive. I'm sure that this cooperation will have a great and fruitful future and broaden our and our students' horizons even further.

Thank you for this opportunity!
Kind Regards,

Michael

Transformació educativa, quina formació demana?

Perquè la societat és canviant, l'escola ha de ser adaptativa. No pot ser d'una única manera ni pot estar dirigida a un sol tipus de persones, perquè l'escola i la societat són diverses.

Júlia Gràcia

És per això que, com a escola, ens fixem uns objectius que s'adaptin a la nostra realitat i a la del nostre alumnat. Segons el programa d'Escola Nova 21 ¹, “cal garantir que tots els infants i adolescents adquireixin aprenentatges rellevants i amb sentit, per a ells i per al conjunt de la societat, en el context històric que vivim. Ens cal actualitzar l'escola”.

I la nostra “actualització” passa per la formació del personal docent de totes les etapes a diferents nivells i segons diferents necessitats. Aquest curs, hem ençetat quatre projectes dels quals estem molt satisfets i que han de donar els seus fruits en cursos futurs: *El pati dels meus somnis*, *Desenvolupament del projecte de biblioteca escolar*, *Proposta coeducadora* i *Intervencions educatives en Altes Capacitats*.

El pati dels meus somnis té com a objectiu aconseguir un pati per a tothom, sense marcar diferències i trencant amb la divisió per sexe, per origen o per discapacitats. Per arribar a aquest objectiu, després de fer la diagnosi de la situació de la nostra escola, i d'haver consensuat amb l'alumnat de primària quins són els jocs i les activitats preferits, com volien distribuir els espais/zones per al joc i els grups, quins havien de ser els rols dels mestres com a dinamitzadors i dels alumnes com a encarregats de material i de zona, s'ha acabat fent d'aquest projecte una iniciativa conjunta on les actituds de respecte, solidaritat, cooperació, tolerància, llibertat i responsabilitat entre alumnes de cicles diferents és possible.

El projecte de biblioteca escolar està encaminat a ser un element dinamitzador de la lectura i un espai d'informació i documentació de l'escola.

La visió de la biblioteca escolar és una biblioteca inclusiva, tant per als infants i adolescents que han descobert el gust per la lectura, com per als que encara no han trobat quin és el seu lloc. Per tot això hem tingut un assessorament des de tres punts de vista: el gust per la lectura, aprendre a llegir i llegir per aprendre.

La *proposta coeducadora* busca la implementació de la coeducació al centre i ha pretès formar una part del professorat perquè pugui vetllar per aquesta implementació a partir d'uns objectius molt clars: empoderament del professorat com agents de canvi, detecció de les dinàmiques de discriminació i violències associades, presa de consciència sobre les desigualtats socials dins i fora de la comunitat, ús de llenguatge inclusiu, visibilització curricular i no curricular (extraescolar), entorn, rols, espais i orientació acadèmica i professional, entre d'altres.

A través de l'observació d'allò que passa al nostre voltant aconseguirem delinear les dinàmiques que voldrem canviar i es configurarà un espai d'aprenentatge col·lectiu vetllant perquè totes les veus estiguin representades.

I quant a la formació de les *Intervencions educatives en Altes Capacitats*, la intenció principal ha estat oferir-nos els coneixements bàsics per fer una intervenció educativa adequada a les característiques dels diversos perfils d'altres capacitats de l'alumnat de la nostra escola que les presenten, aplicant les línies d'intervenció adequades i també l'avaluació que li correspon.

Perquè l'aprenentatge i la transformació continus i continuats són molt necessaris en aquest món canviant del qual parlàvem al principi si volem formar persones responsables, compromeses i competents per la vida, i aquests són alguns dels objectius d'aquestes formacions, i de les que sempre hem fet i farem.

1. Escola Nova 21 ha estat una aliança de centres educatius i entitats per un sistema educatiu avançat, que respon a la crida de la UNESCO per a la participació de tots els sectors en un procés inclusiu de millora de l'educació. Es va crear el gener de 2016 per conveni entre el Centre UNESCO de Catalunya (actualment CATESCO), la Fundació Jaume Bofill i la Universitat Oberta de Catalunya, a la que s'hi van sumar l'Obra Social “la Caixa” i la Diputació de Barcelona. El programa va néixer amb el suport de la Federació de Moviments de Renovació Pedagògica, la Federació d'Associacions de Mares i Pares de Catalunya (FAPaC), i la Fundació FemCAT, i compta també amb el suport de la Fundació PuntCAT pel desenvolupament de l'estratègia digital.

El programa ha signat des dels seus inicis un conveni de col·laboració amb el Departament d'Educació de la Generalitat, amb qui ha treballat conjuntament en la planificació de les accions de transformació educativa per tal que sumin esforços amb el treball que fan els professionals del Departament.

ENTREVISTEM ELS NOUS MEMBRES DE L'EQUIP DIRECTIU.

Hem entrevistat la Júlia Gràcia, la nova directora, juntament amb la Yasmina Ewulu i el Cesc Ayora, coordinadors de Batxillerat i Secundària, respectivament.

Pel Diego Salas

1. Abans de formar part de l'Equip Directiu, quin ha estat el vostre pas per l'escola Tecnos?

Yasmina Ewulu: He impartit diverses matèries de l'àmbit de les humanitats i les ciències socials al segon cicle d'ESO i a batxillerat, també he sigut tutora de 3r d'ESO. Concretament, he impartit les matèries de ciències socials, filosofia, emprenedoria, cultura i valors ètics, llatí i grec.

Júlia Gràcia: Fa 23 anys que vaig entrar a treballar a la Tecnos i en aquell moment només m'encarregava dels grups de reforç de 3r i de 4t d'ESO, on feia català, castellà, anglès i matemàtiques.

Poc a poc, vaig anar ampliant matèries i, tot i que jo sóc filòloga, com que també sóc mestra de primària, vaig estar fent classes de socials a 1r d'ESO i, fins i tot, d'anglès a 2n d'ESO.

Després ja sempre he impartit català i castellà al llarg dels cursos de secundària. A part d'haver estat tutora de tots els cursos.

Cesc Ayora: Vaig arribar a l'escola fa 13 anys, quan en tenia 23. Des d'aleshores he estat fent docència, impartint les matèries de biologia i geologia i matemàtiques. També he estat tutor de 1r, 2n i 3r d'ESO.

2. Com han estat aquests primers mesos? Us heu adaptat fàcilment a les noves responsabilitats?

Yasmina Ewulu: Els primers mesos estan sent d'aprenentatge. Tanmateix, l'equip que formem està molt ben cohesionat i és molt fàcil treballar plegats.

Júlia Gràcia: Com diu la Yasmina, han estat d'aprenentatge i d'adaptació a la nova situació. Passes de fer classes a estar moltes hores fent gestió i costa. Tanmateix, el fet de tenir un equip unit ajuda a treballar bé entre tots.

Cesc Ayora: Han estat mesos molt intensos i difícils per l'adaptació al càrrec. Ens ha tocat afrontar-ho en una situació complicada pel context sanitari i pels canvis pedagògics i organitzatius que s'estan promovent des de l'Administració educativa. El cert, però, és que ens hem trobat molt de suport i d'empatia per part de tothom i això ens ha facilitat la tasca.

3. Què és el més emocionant del vostre nou treball?

Y. E.: Per mi el més emocionant és poder tractar amb tot l'alumnat de Batxillerat, ja que, fins ara, com que impartia les matèries de Llatí i Grec (que continuo im-

partint), tenia un nombre reduït d'alumnes.

J. G.: Encara que hi ha gent que pensa que la gestió de persones és complicat, per mi és un repte emocionant. També portar, juntament amb tot l'equip, la que és la nostra escola, el nostre projecte.

C. A.: Sense dubte, el més il·lusionant és poder proposar canvis a nivell pedagògic que suposin petites transformacions a l'escola i que tinguin impacte en l'aprenentatge i el benestar de l'alumnat.

4. Què us ha motivat a presentar-vos al càrrec de directora i caps d'estudis, respectivament?

Y. E.: Tenir una implicació més global a l'escola i aprendre noves maneres de treballar. És tot un repte.

J. G.: Les ganes de portar endavant, com ja he dit abans, el nostre projecte. Evidentment, ajuda el fet de tenir el suport dels companys.

C. A.: El que m'ha motivat és la possibilitat de poder plantejar, des de l'equip directiu, propostes per millorar el projecte educatiu i pedagògic de l'escola.

5. Com funciona l'elecció dels nous membres de l'equip directiu?

Y. E.: Els candidats són sotmesos a un doble procés participatiu d'elecció, un a nivell de claustre, i un altre, a nivell de cooperativa.

J. G.: D'entrada, has d'estar d'acord a ser candidat i, com diu la Yasmina, passem per una doble tria, la de tot el claustre i la dels cooperativistes.

C. A.: Cal presentar la proposta pedagògica al claustre i a la cooperativa, que escolliran o ratificaran els càrrecs de l'equip directiu.

6. Quina és la funció concreta de la direcció i dels caps d'estudi? En què consisteixen, exactament, aquestes tasques?

Y. E.: Per una banda, existeix el vessant organitzatiu, per altra, el burocràtic i, finalment, el que a mi sempre m'ha agradat més, el tracte amb persones, ajudant i acompanyant el professorat i l'alumnat.

J. G.: En el cas de la direcció, les funcions són molt semblants a la dels caps d'estudis, però amb alguna

vessant més: funcions de representació, decisòries i organitzatives, de gestió, comunicatives, interpersonals... En definitiva, l'equip directiu ha de dirigir, ha de mantenir el prestigi de l'escola.

C. A.: Més enllà de la gestió organitzativa, els caps d'estudis hem de vetllar per la coherència pedagògica del projecte educatiu a la nostra etapa. També som, juntament amb els tutors i la direcció, els responsables de la convivència a l'escola.

A partir d'aquest moment de l'entrevista, les respostes han estat úniques i consensuades.

7. Quina és la situació actual de l'escola i com la veieu en un termini d'uns 8-10 anys vista?

Actualment, la Tecnos és una escola de referència a la ciutat i la zona. Som coneguts per les bones pràctiques, pels projectes que portem a terme i pel seu equip humà, tant del personal docent com del no docent.

L'educació no està passant pel seu millor moment: canvis en els currículums, decisions preses pel Departament sense consens de les direccions, manca d'alumnat per baixa natalitat..., però estem segurs que superarem aquests entrebancs i el llistó continuarà ben alt.

8. Com creieu que hauria d'evolucionar?

L'escola ha d'anar de la mà de la societat, per tant, l'evolució que ha de fer és la mateixa que la transformació social que hi hagi, no ens podem quedar enrere, sempre endavant.

9. Quins nous projectes teniu en ment per l'escola?

Com a nou equip directiu, hem hagut de crear un pla estratègic amb uns objectius clars que van encaminats, com ja he dit abans, segons el que va tocant, segons les transformacions que hi va havent. Per tant, els objectius o projectes, si així els vols anomenar, són diversos: aconseguir una escola inclusiva; fer que el nostre alumnat escrigui i s'expressi amb correcció, i que la lectura esdevingui un plaer; enfortir el sentiment de pertinença a l'escola per part de les famílies i del nostre alumnat, etc.

10. Trobeu que l'escola té els mitjans necessaris per aplicar les millores proposades per l'alumnat?

Sempre es tenen en compte i, si en algun cas,

no es tenen, es busca la manera de poder arribar a aconseguir aquestes millores.

11. Teniu plantejat pujar la mitjana de nota de l'Escola Tecnos?

El nostre objectiu és formar persones en tots els sentits: lliures, responsables, col·laboratives, plurals, plurilingües, democràtiques, que els agradi la feina ben feta i acadèmicament ben formats. Volem que el nostre alumnat sigui competent a la vida, que se'n surti quan marxi de la Tecnos.

12. Creieu que la pedagogia que manté l'escola d'estudiar amb llibres físics i tradicionals és la més correcta? Aplicareu més tecnologia a l'hora d'educar?

Tot i que fem servir llibres físics en algunes matèries, ja fa anys que les noves tecnologies han entrat a les nostres aules: les nenes i nens d'infantil treballen amb tauletes, portàtil i BeeBots; els de primària s'inicien amb la programació (Dash&Dot, Scratch), els envolten nous aparells que els ajuden a aprendre: lectors, canons, lupes, portàtils, tauletes, calculadores...; a l'ESO treballen amb ordinador portàtil (el tractament de textos, l'edició d'imatges, de so i de vídeo, les presentacions...són una eina d'ús transversal a totes les matèries); i a batxillerat poden aplicar els coneixements

TAC en el treball per projectes que tenen com a base l'experimentació, l'anàlisi de dades, el tractament de la informació i la superació de reptes en l'àmbit de la ciència i les humanitats. Et sembla poc?

13. Quina importància donareu a les competències artístiques i emocionals? I a les científiques?

Per nosaltres, l'alumnat és un conjunt d'intel·ligències on hi tenen cabuda totes. Per tant, totes les vessants del coneixement són importants per nosaltres. No és més important i millor la científica respecte de la humanística o la musical. I la part emocional és vital.

14. Quines característiques penseu que ha de tenir un bon equip directiu?

Unió, confiança, complicitat i moltes ganes de tirar endavant el projecte comú.

Moltes gràcies a tots tres pel temps dedicat a contestar l'entrevista de La Nostra i per la gestió que esteu fent de l'escola, en aquests moments tan complicats.

Estem convençuts que ho fareu molt bé i us desitgem una molt bona experiència en la nova tasca que desenvolupeu!

Leyca

Carrer Colom, 571
08228-TERRASSA
937841966
leyca@leyca.es

35è ANIVERSARI DE LES JORNADES CULTURALS!

Enguany, hem celebrat el 35è aniversari de les JJCC de la Tecnos. Per aquest motiu, hem preparat un especial Jornades Culturals en el que, a part d'explicar com han estat les Jornades d'aquest any, hem entrevistat a l'Albert Mota Estrada, professor de ball durant les 35 edicions realitzades fins ara, i a la Marisun Caminal, que va participar en l'origen de les JJCC.

Per la Marta Castany

Els dies 2, 3 i 4 de febrer d'aquest any, els alumnes de secundària i batxillerat van celebrar les Jornades Culturals. A causa de la Covid i per poder mantenir els grups bombolla, els alumnes no varen poder escollir les activitats de forma lliure, sinó que aquestes ja estaven determinades prèviament.

El primer dia, el dimecres 2 de febrer, cada curs va veure una pel·lícula diferent en horari de matí: Campeones (1r ESO), Quiero ser como Beckham (2n ESO), Elysium (3r ESO), Mediterráneo (4t ESO). Després de visualitzar la pel·lícula, un expert va realitzar un cinefòrum. L'alumnat de 1r de batxillerat va anar a la UAB per veure les instal·lacions de la Universitat.

El dijous dia 3, els alumnes van fer horari de matí i tarda i durant tot el dia van estar fent tallers variats, de dues hores de durada. Al llarg de la jornada, els diferents grups de cada curs (groc, verd i roig) van anar alternant el taller fins a realitzar-los tots tres:

- 1r ESO: Màgia, arqueologia i circ
- 2n ESO: Ultimate "frisbee", manualitats i escape room
- 3r ESO: Escalada, esgrima i estructures
- 4t ESO: Percussió corporal, esgrima teatral i fotografia.
- 1r batxillerat: Cuina, ball i supervivència

Durant l'últim dia de les jornades, divendres 4, van venir a l'escola diversos especialistes a fer-nos unes xerrades. Els alumnes van tenir l'opció d'escollir entre quatre xerrades diferents:

1r i 2n ESO: "L'Himàlaia a peu", "Motociclisme a l'escola", "El volcà de la Palma" i "Llums, càmera i acció".

3r, 4t ESO i 1r batxillerat: "Imaginaris dels trastorns mentals a l'audiovisual", "Sensibilització trans", "El mite de l'emprenedor d'èxit: no tots podem ser un Ibai" i "Mecànica quàntica for dummies". Després de les xerrades els alumnes van fer un taller d'orientació: Escollir futur, a 1r i 3r d'ESO, Gènere a les pel·lícules, a 2n d'ESO, Escape Room Laboral, a 4t d'ESO. A 1r de batxillerat, es va realitzar un torneig de volei i ping-pong al poliesportiu.

ENTREVISTEM A L'ALBERT MOTA

Durant 35 anys ens ha acompanyat en totes les nostres Jornades Culturals, oferint als nostres alumnes el taller *Ball de saló i esportiu*, que sempre té molt d'èxit. Amb motiu d'aquest 35è aniversari de les JJCC, hem realitzat una entrevista a l'Albert Mota Estrada.

Per l'Illa Moliné

1. Quan vas començar a ballar? Com es va despertar la teva vocació?

Vaig començar als 18 anys, per dedicar-s'hi professionalment era una mica tard, però considero que vaig tenir sort i vaig aconseguir dedicar-m'hi professionalment al que, en un principi, era una simple afició.

Que com es va despertar la vocació? Doncs suposo que van ser una suma de factors, jo practicava "futbol sala" principalment, entre altres esports, compaginat amb estudis musicals cantant a una escolania de Terrassa, per tant, en principi el ball era una cosa que em quedava molt lluny i el que m'atreia eren els esports. Així i tot, em mirava tot el que sortia a la televisió on hi havia gent ballant, des de pel·lícules del "Fred Astaire", series com "Fama" o programes com "La Juventud baila" o "Aplauso", no sé per què però ho mirava. També m'agradava veure les parelles de ball ballant a les festes Majors, la meva família procedeix de Ribes de Freser i als estius admirava la gent que sabia ballar bé i poc o molt ho intentava imitar. Però el detonant té un nom propi, el Pep Pàmpols, el meu professor de filosofia de la Tecnos, al viatge de fi d'estudis (vam anar a l'Alguer) em va veure ballar i em va recomanar que anés a una acadèmia per aprendre'n, en un primer moment el vaig prendre per boig, però mig any més tard li vaig fer cas i fins aquí he arribat, aquest abril farà 40 anys que vaig entrar per primera vegada a una acadèmia de ball.

2. Quina formació has tingut com a ballarí?

Vaig començar la meva formació l'any 82 amb la Mestra Mariona Cortés a la seva escola de Barcelona

(Danses d'Arreu del món), l'any 88 quan vaig començar a ballar amb la meva actual parella (Joana Subirana) ja ens vam començar a moure per fora de Catalunya amb grans mestres internacionals, especialment per Bèlgica i Itàlia. Paral·lelament a la formació com a ballarí al 1994 vaig començar els estudis per ser professor de ball, en aquells anys no estava reglat a Catalunya i depeníem de la WDC (World Dance Council), una organització internacional amb cent anys d'història on vaig obtenir el grau més alt, en aquest moment soc "Fellow Standard" i "Fellow Llatins".

A partir del 2006 el Ball de saló és reconegut com a Esport pel CSD (Consejo Superior de Deportes) i a partir d'aquell moment podem accedir a les titulacions de tècnic de l'Esport en la nostra especialitat, aleshores també vaig obtenir el títol més alt d'entrenador de Ball Esportiu, "Entrenador A-nacional de Standard i Llatins".

3. Quins tipus de dansa són la teva especialitat?

Soc especialista en Ball de Saló des del vessant artístic fins a l'esportiva i de competició.

4. Com és la vida d'un ballarí? Quantes hores al dia entrenes?

És una vida dura, però un ballarí amb vocació no n'és conscient, o no vol ser-ne conscient, perquè la passió i la il·lusió és més gran que el sacrifici que implica. Jo ara estic retirat com a ballarí actiu i només em dedico a la formació, però en el moment més alt de la meva carrera, quan competia en l'àmbit internacional, havíem de dedicar un mínim de 4 hores al dia a en-

Esquerra: l'Albert Mota amb la seva parella, Joana Subirana.

Dreta: Taller de Ball de Saló i Esportiu, curs 2018-19, a la Tecnos.

trenar, la meua parella ho compaginava amb el treball d'infermeria i jo amb les classes de ball que donava a la meua escola, això de dilluns a dissabte, el diumenge si no teníem alguna exhibició o competició podíem descansar.

5. Quins són els events més memorables dins la teua carrera?

Recordo moltes competicions de ball importants, la primera competició on vaig ser escollit per representar a Espanya a un Mundial dels "10 balls" l'any 1996, Dormund (Alemanya) i el mateix any a Miami (EEUU) en el mundial de Llatins, també la vuitena posició que vaig obtenir al mundial de Llatins a Foligno (Itàlia) l'any 2002, però sens dubte d'on tinc millor records són de les 10 participacions en el BLACKPOOL DANCE FESTIVAL a Blackpool (Anglaterra), que és el festival amb més de 100 anys d'història i més important dins del món del ball de saló, en la meua última participació vaig obtenir el meu millor resultat entrant a la semifinal i obtenint la posició 12 l'any 2003.

Fora del àmbit del esport, a més a més de shows a televisió, TV3, TV1, Tele 5, amb la meua parella hem ballat en mil escenaris diferents, des de places de braus fins a sales de ball històriques d'arreu d'Europa, però recordo de forma molt especial quan ens van contractar per ballar davant de la catedral de Barcelona, aquell escenari va ser molt especial.

6. Per què vas triar la dansa dins l'art?

No vaig triar la dansa, la dansa em va triar a mi,

un cop dins vaig descobrir un món que em va atrapar.

7. Quin és el teu vincle amb l'Escola Tecnos?

Soc exalumne.

8. Quins record guardes de la teua època com a estudiant? Com descriuries aquella època?

Bon record, ho recordo com una etapa molt bonica de la meua vida, els companys de classe, els professors, tots formen una part important de la meua vida. Els de la meua classe ens vam retrobar tots per celebrar els 50 anys, van venir molts professors i des de aleshores estem en contacte diàriament, i això és possible perquè en guardem un bon record.

9. Enguany, la Tecnos ha celebrat les seua trenta-cinquena edició de les Jornades Culturals, i t'hem d'agrair que hagi participat en totes elles. Records com van ser les primeres JJCC a l'escola?

A les primeres em va trucar el Pep Pàmpols per fer-les, jo no tenia gaire experiència donant classes, però el Pep em va animar dient que ho podia fer bé, m'ho vaig passar tan bé fent-les que a partir d'aquelles jornades m'ho vaig començar a creure, que em podia dedicar professionalment a la docència en el ball.

10. Com han anat evolucionant, les JJCC, durant aquests anys? I els alumnes de l'escola, han evolucionat també?

En l'essència jo veig que són igual que en els inicis

però cada any detecto un esforç per adaptar-se als nous temps, evidentment la joventut d'avui no és la mateixa que fa 35 anys i si les jornades continuen existint és perquè se sap trobar la fórmula cada any perquè continuïn sent interessants

Jo vaig a molts col·legis a fer jornades com aquestes, especialment a la zona del Bages, i puc assegurar que ni la implicació dels professors ni l'organització tenen la qualitat de la Tecnos, els alumnes en poden estar orgullosos i agraïts per aquest bon servei.

Evidentment els dos últims dos anys per culpa de la COVID ha estat una mica diferent, però no s'ha perdut l'essència.

11. Com és el taller de dansa que ofereixes als nostres alumnes? Què els ensenyes?

Els introdueixo al món del ball de saló i del ball esportiu utilitzant balls que són més divertits. La metodologia és la mateixa com si anessin per primera vegada a una escola de ball.

Aquests dos últims anys en fer una única sessió només he fet la part pràctica, però altres anys en disposar de més temps podia passar vídeos i ensenyar més en profunditat com és aquest món.

12. Què n'extreuen els alumnes al cap de tres dies de realitzar el taller?

El primer, descobrir que ballar no solament és divertit sinó que és necessari, "un dia sense ballar és un dia perdut".

En segon lloc, que el ball no és exclusiu de les noies,

com el futbol no és exclusiu dels nois.

Tercer, el ball és molt compatible amb altres esports, jo, de fet, vaig compaginar el ball i el futbol sala durant sis anys, la preparació física que requereix un ballarí és molt enriquidora.

Quart, el ball és compatible amb la vida, et fa més sociable, si tothom anés "ballat" a la feina aquests món seria millor.

13. Què t'han semblat les JJCC d'aquest any?

Molt bé, com cada any, els alumnes molt participatius i tot ben organitzat, esperant que l'any vinent la COVID ens deixi fer-ho com era abans.

14. Quins són els teus plans de futur?

El primer projecte és recuperar l'activitat que teníem abans de la Covid, com us podeu imaginar el nostre sector ha rebut una davallada important de clients i facturació. Per altra banda, estic en un nou projecte internacional que aviat veurà la llum on dotarem a totes les escoles del món d'unes eines de consulta via "On-line" que els servirà per millorar les seves classes i formació dels seus professors, és un producte totalment nou en el nostre sector, però de moment no en puc avançar res més, l'any vinent us ho explicaré.

Moltes gràcies, Albert, de part de tot l'equip de l'escola, pel temps que ens has dedicat a contestar l'entrevista i per l'apreci que ens tens. Nosaltres també t'apreciem molt i t'esperem a les properes Jornades Culturals!

ENTREVISTEM A LA MARISUN CAMINAL

Va ser Cofundadora de la Cooperativa "Agrupació Pedagògica Tecnos", professora d'Història i Història de l'Art fins la seva jubilació i, durant uns quants anys, directora de Secundària i Batxillerat. Ella és la Marisun Caminal i avui ens explicarà com van néixer les JJCC.

Per l'Illa Moliné

1. Com va sorgir la idea de fer unes Jornades Culturals a l'escola?

Acabàvem de traslladar-nos des de les instal·lacions del C/ Garcia Humet, on era fins llavors la seu de l'escola, a l'espai actual (en fase inicial de remodelació de la fàbrica "Hilados y Tintes Soler") i acabava d'assumir la responsabilitat de formar part de l'equip directiu de batxillerat, llavors BUP i COU, etapes d'ensenyament postobligatori, que abastaven des dels 14 fins als 18 anys. Avui correspondrien a les edats de 3r d'ESO fins 2n de Batxillerat.

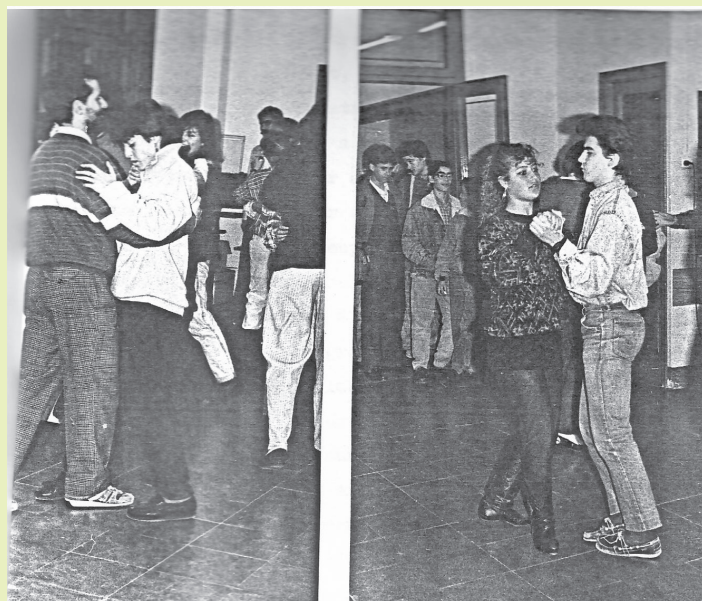
Iniciàvem un projecte renovador i molt il·lusionant i una de les "peces" va ser trencar la rigidesa acadèmica del pla d'estudis i obrir l'escola a activitats, persones i idees alienes a la vida quotidiana de l'escola.

Vàrem fer un primer "assaig" de dos dies, tornant de vacances de Pasqua per tal de temptar si l'experiència resultava satisfactòria o no. En comprovar l'èxit, el curs següent ja vam oficialitzar les JJCC en 3 dies i en el format actual.

2. Qui va formar part de l'equip impulsor de les JJCC?

Formàvem part de l'equip directiu l'Adela Cirera (professora de Ciències Naturals) i jo, nucli central impulsor i organitzador i vàrem comptar amb l'activa col·laboració del claustre, així com d'un eficient grup d'estudiants.

3. Quin era l'objectiu que es volia aconseguir amb aquestes Jornades?

Taller de Ball de Saló i Esportiu.

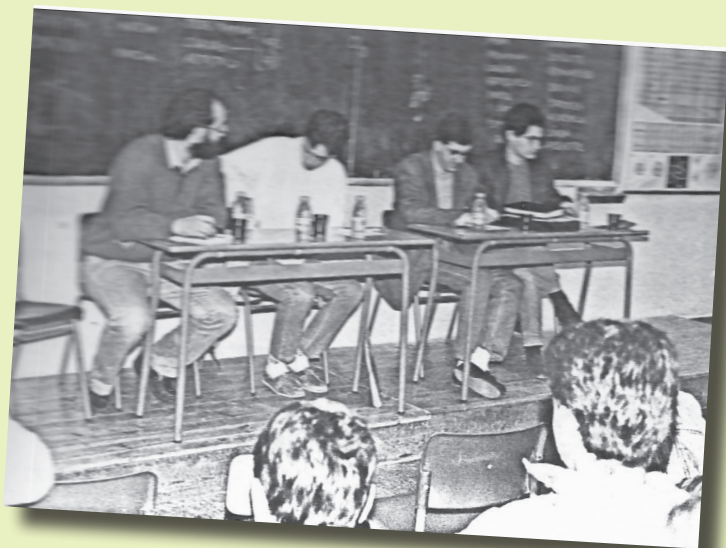
Transformar les aules i l'escola, en general, en espais de debat, de nous coneixements, d'activitats lúdiques i omplir-les de professionals, polítics, artistes.... no vinculats al món escolar per tal que els estudiants descobrissin aspectes nous de la realitat i fessin un "tastet" d'activitats no convencionals. Ens semblava estimulante per als estudiants que a l'escola es tractessin temes de la més viva actualitat i que a l'escola s'aprenguessin tècniques i modalitats "mundanes", des del vals o rock and roll al billar o la cuina.

En definitiva, es tractava de donar una alenada d'aire fresc a l'escola, despertant l'interès i la curiositat dels estudiants sobre la complexitat i la diversitat, seriosa i alhora lúdica, de la realitat i trencant simbòlicament "els murs" de l'escola.

4. Van arribar a complir les vostres expectatives i objectius?

Si. I tant! Podríem dir que van superar les expectatives de l'organització. Recordo molt vivament l'impacte emotiu i lúcida que provocà la comunicació vivencial dels Srs Joan Mestres i Antoni Alquezar, president i vicepresident de l'Amical de Mathausen (associació d'exdeportats republicans als camps de concentració del nazisme), o el debat viu i crític que suscità un tema candent de l'època, com era servei militar versus objecció de consciència o sobre si Catalunya s'obriria al món o no amb els Jocs Olímpics del 92.

Sensacional va ser, també, la fi de festa amb el concert de la "Non Regresed Band", un dels grups de rock més representatius de Terrassa, format, entre d'altres, per dos dels germans Aliaga, antics alumnes de l'escola.

Taula rodona.

5. Com van acollir aquesta iniciativa les famílies i alumnat?

Va tenir una molt bona acollida. Els resultats de l'enquesta, feta posteriorment entre els estudiants, van ser altament satisfactoris. L'opinió generalitzada reflectia la sensació d'haver viscut una experiència molt enriquidora; l'única crítica negativa es referia a la durada de només tres dies! La revista que vàrem elaborar amb els estudiants, resum del contingut de les Jornades, expressa l'entusiasme viscut i emplaça a una nova convocatòria al curs vinent.

6. Quins canvis s'han fet a les Jornades Culturals al llarg dels anys? Què et sembla l'evolució que han fet?

Les Jornades Culturals, evidentment, han anat evolucionant al ritme dels temps i s'han anat adaptant als canvis històrics, en tots els seus àmbits; només cal pensar en la revolució tecnològica que hem viscut aquestes tres últimes dècades, o en els canvis que s'han produït en els plans d'estudis escolars. Les noves activitats, les noves fórmules, però, em sembla que han anat mantenint l'essència inicial. Voldria destacar una anècdota prou significativa: l'Albert Mota, excel·lent ballarí i antic alumne de l'escola, ha dirigit el taller de ball al llarg dels 35 anys de la història de les JJCC!! Des d'aquí li transmeto la meua afectuosa felicitació.

7. Quins són els beneficis que aporten a l'alumnat?

Entrar en contacte amb referents intel·lectuals,

professionals, artistes, personalitats dels diferents àmbits del coneixement, de les tècniques i habilitats múltiples i variades, existents al nostre entorn i externs a l'estructura escolar.

Les vivències que es generen poden esdevenir molt estimulants i motivadores en el desig de descobrir noves facetes de la realitat. I alhora, tenen la gràcia que, com que trenquen la rutina, adquireixen una major relevància. A més, sempre he pensat que és un "plus" divertit i atractiu per als estudiants recordar que a l'escola, a més d'aprendre a escriure, a pensar, a llegir, a resoldre problemes de matemàtiques, etc, etc, s'ha après a ballar vals o rock, a fer esgrima, a cuinar... Sense dubte, són aportacions complementàries a l'aprenentatge diari i quotidià.

8. Quin criteri vas seguir a l'hora de fer la tria de les activitats?

A través d'una enquesta. Vam preparar tot un ventall de propostes, tant de temes per a tractar en format de conferències i taules rodones, com d'activitats per a tallers, resultat de les aportacions dels delegats/des dels diferents cursos (recollides en les respectives assemblees) i les de l'equip organitzador. Vam passar l'enquesta a tots els estudiants i amb els resultats obtinguts vam elaborar el programa de les JJCC.

10. Has sentit a parlar/notícies de les Jornades Culturals d'aquest any i les activitats escollides? Què t'han semblat?

Si. He vist i llegit el contingut de les JJCC d'enguany als mitjans de comunicació locals (premsa i TV) i a la web de l' escola.

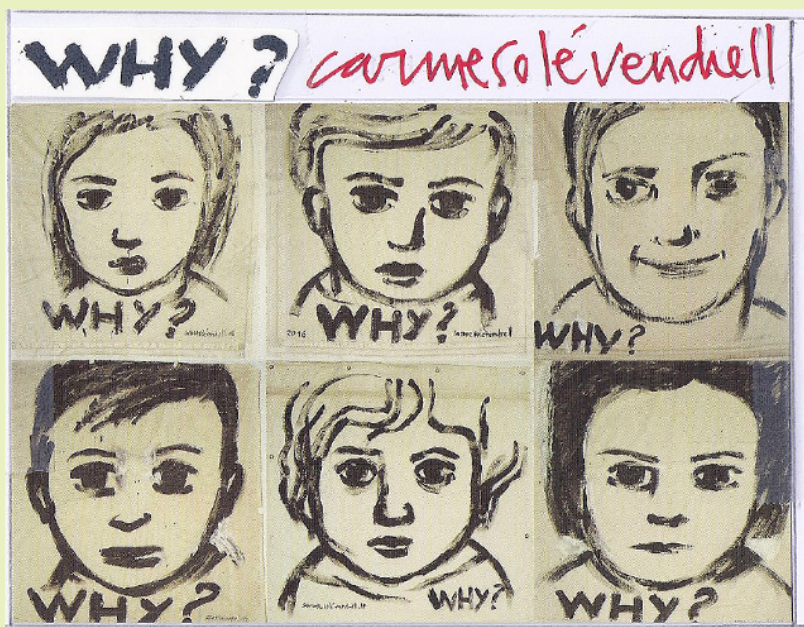
M'han semblat molt interessants, tant els temes com les activitats, així com el format. Si hagués tingut l'oportunitat, hauria participat en més d'una !

Moltes gràcies, Marisun, per explicar-nos com van originar-se les Jornades Culturals de la Tecnos, distintives de la nostra escola i molt apreciades pels alumnes, que les gaudeixen cada any.

Apreciem i valorem moltíssim la tasca que vas realitzar per concebre l'escola de manera més oberta al món, a l'actualitat i als interessos dels joves per continguts diferents a les matèries escolars.

Esperem veure't aviat!

Aquest curs, els infants d'EI3 han conegut la il·lustradora, pintora i escultora Carme Solé Vendrell. S'han centrat en el seu projecte artístic i humà "Why?".

La Carme Solé Vendrell, amb aquest projecte, es compromet, per mitjà de la pintura, a reclamar que siguin respectats els Drets dels Infants.

Els Gegants i els Diables han interpretat l'obra de la Carme dibuixant les seves cares i han après a reconèixer les diferents expressions facials relacionades amb les seves emocions.

Aquest projecte ens ha permès posar-nos en contacte amb la Carme i compartir amb ella les activitats que han portat a terme els infants. Ens ha fet molta il·lusió establir aquesta comunicació directa amb l'artista i rebre la seva resposta més sincera i l'obsequi d'un dibuix i una dedicatòria que ella ha fet als infants.

Malauradament, aquest projecte ha coincidit amb l'inici del conflicte bèl·lic a Ucraïna, donant més sentit que mai als Drets dels Infants.

La seva obra ens permet continuar ampliant el coneixement del nostre cos i les emocions.

Moltes gràcies, Carme, per fer visible i donar a conèixer la realitat de molts infants en el món.

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA

Els alumnes d'EI5 hem aprofitat per treballar i donar visibilitat a la igualtat de gènere a les nostres aules durant la setmana del Dia Internacional de la dona.

Vam començar per aprendre què volen dir aquestes paraules: "igualtat de gènere" i tot el que impliquen. Vam parlar del respecte per a les diferents preferències en la manera de vestir, a l'hora de triar una joguina, un ofici o també a l'hora de dur a terme les diferents tasques a la llar. També vam conversar sobre el significat de la paraula "estereotip" i ens vam adonar que a la nostra societat n'hi ha molts.

Vam veure que al llarg de la història hi ha hagut persones lluitadores per la igualtat de gènere com la Marie Curie, la Maria Montessori, la Malala Yousafzai, la Frida Kahlo, l'Araceli Segarra o l'Andy Murray.

A través dels contes i les notícies que parlaven sobre elles, vam elaborar un mural i ens vam adonar de la importància dels seus missatges.

Nosaltres també volem lluitar per la igualtat, així que vam pensar quines coses fem a l'aula cada dia per aconseguir-la i vam arribar a la conclusió que tots i totes som iguals i tenim dret de fer allò que ens agradi sense haver de pensar si són coses de nen o de nena.

També vam voler analitzar què passava a les nostres llars. Per fer-ho vam elaborar una estadística. Va ser interessant fixar-nos en les tasques que s'han de fer a casa i en com les tenim repartides. Tot i que cada vegada hi ha més tasques que les persones adultes de casa comparteixen igual, encara ens queda molt camí per recórrer si volem aconseguir l'equitat!

Això ens va portar a pensar en el futur, deixant de banda els estereotips. "Què voldrem ser de grans?"

Afortunadament, cada vegada tenim a l'abast més referents en el món científic, esportiu, polític, empresarial... Poder conèixer aquestes experiències ens ajuda a somiar amb llibertat. Volem ser doctores i doctors, ballarines i ballarins, perruqueres i perruquers, constructores i constructors d'edificis, socorristes, policies, mestres...

Tots tenim molt clar que som lliures per triar el nostre futur!

Esperem que aquest petit projecte que vam fer a les aules hagi servit per prendre consciència que l'esforç per apropar-nos a la igualtat de gènere s'ha de fer cada dia. Esperem que aquest missatge esdevingui una petita llavor en la consciència dels infants per aconseguir un futur cada vegada més igualitari.

I tu, ets una persona lluitadora per la igualtat?

ET REGALO UN DIBUIX PLE DE PARAULES BONIQUES

L'amistat és un dels valors més preuats per ser feliç i implica una bona dosi de respecte i de cura envers un mateix i envers les altres persones.

A les aules d'infantil 4 anys hem volgut enfortir els vincles afectius que establim fent activitats encaminades a estimular la convivència, la cohesió de grup, l'expressió d'afecte i de sentiments. Iniciem aquest camí amb confecció d'uns tubs-bústia que oferiran als infants la possibilitat de rebre i de regalar un dibuix.

A les aules d'Infantil 4 anys hem volgut enfortir els vincles afectius que establim fent activitats encaminades a estimular la convivència, la cohesió de grup, l'expressió d'afecte i de sentiments. Iniciem aquest camí amb confecció d'uns tubs-bústia que oferiran als infants la possibilitat de rebre i de regalar un dibuix.

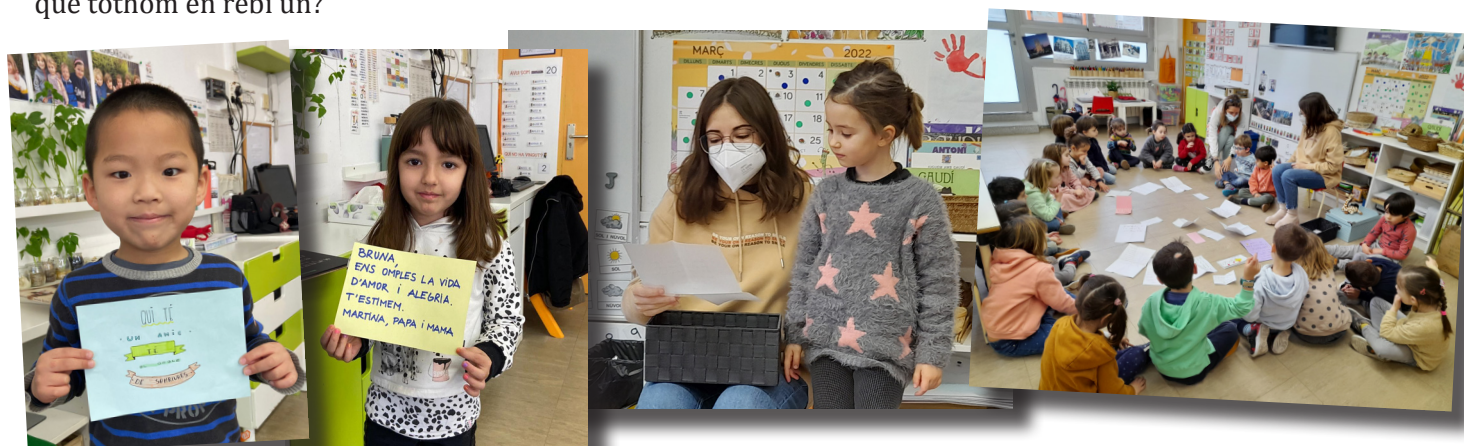

A qui no li agrada rebre un missatge visual tan especial com aquest? I si hi afegim algunes PARAULES BONIQUES que ens facin sentir estimades i estimats? Hi ha històries que ens ajuden a comprendre el poder de la comunicació i la connexió entre les persones i la importància de dir les coses des del cor.

Les paraules són importants per construir un pensament positiu que ens ajudi a confiar en nosaltres mateixos. Paraules, com les que ens han fet arribar les nostres FAMÍLIES, poden emocionar-nos, animar-nos i fer-nos somriure.

Els nens i nenes hem elaborat dibuixos amb paraules boniques per regalar-los als nostres companys i companyes. A qui aniran adreçades aquestes paraules? Com ens sentirem quan rebem un missatge bonic? Pararem atenció que tothom en rebi un?

Un treball que ens ha ajudat a treballar en equip, a posar-nos en el lloc dels altres, a respectar-nos i valorar-nos, i a enfortir els vincles com a grup.

Gràcies, Ivet i Pau, estudiants en pràctiques a l'escola, per omplir-nos de PARAULES BONIQUES en cada moment compartit i per acompanyar-nos en el recorregut entranyable d'aquestes activitats.

LES PARAULES BONIQUES VALEN MOLT I COSTEN MOLT POC.

La Castanyada

Els nens i nenes d'infantil hem celebrat la Castanyada fent moooltes coses divertides! Ens ho hem passat súper bé i hem menjat moltes castanyes!

Per preparar la festa, els alumnes d'infantil ens hem fet unes corones molt divertides, que hem pintat nosaltres mateixos utilitzant colors de la tardor. Mireu que guapos que estem!

A continuació, hem vist l'obra de teatre de la Castanyera que, com cada any, ens han representat els nostres mestres d'infantil. Ens encanta veure com fan teatre perquè ho fan genial i ens ho passem d'allò més bé.

Finalment, hem sortit al pati amb els nostres padrins, on hem vist com es torren les castanyes, i ens hem fet un fart de menjar-ne! Que bones!

Halloween

Els alumnes de primària ens hem acostat a la festa de Halloween i ens ho hem passat pipa amb les nostres disfresses terrorífiques!

Catrines, bruixes, esquelets, monstres, Freddie's... a primària hem vist tot un repertori de disfresses de terror! Després, hem anat a compartir la festa de Halloween amb els alumnes d'infantil.

Santa Cecília

La setmana del 22 al 26 de novembre vam celebrar a l'escola la Setmana de la Música, festa de Santa Cecília, patrona dels músics.

Tot i les restriccions degudes a la COVID-19, la música va omplir tots els espais de l'escola amb diferents activitats musicals i amb la participació dels alumnes de Parvulari i Primària.

L'acte central va ser protagonitzat per una representació dels MI-NYONS de TERRASSA, que ens va oferir una petita explicació dels castells i dels instruments que els acompanyen: el tabal i la gralla.

Vam tenir la sort, també, de comptar amb la participació d'uns integrants de la colla, que ens van poder fer un pilar a tota l'escola.

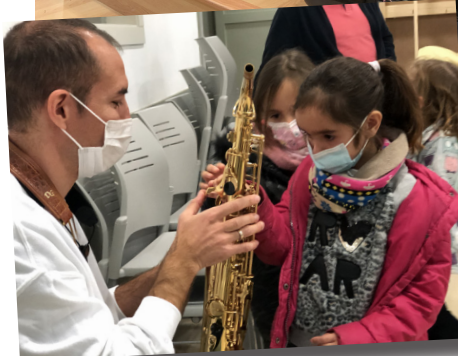
Durant tota la setmana, els alumnes de parvulari i primària van realitzar diferents activitats musicals, però molt centrades a l'aula amb el grup bombolla i sense poder fer les interpretacions per a grups nombrosos.

A educació infantil van gaudir d'un concert pedagògic a càrrec del Narcís Argemí. El gran músic terrassenc va ensenyar a tots els nostres alumnes diferents tipus de saxòfons i van tenir el plaer d'escoltar-los de ben a prop.

Els alumnes de 6è també van oferir una ballada del nostre estimat BALL DE CINTES a tota l'escola, ja que degut a la pandèmia, el curs passat no el van poder treballar ni exposar.

Felicitats a tots i totes, artistes!

S'acosta Nadal a l'escola!

Els alumnes hem esperat que arribin les festes de Nadal fent moltes activitats il·lusionants i divertides, que hem gaudit al màxim!

A P3 hem treballat molt per preparar l'arribada del Nadal, hem fet un vers acompanyat d'un dibuix. Us agrada?

A P4 també hem estat treballant molt i hem fet uns gotets de colors que funcionen com a portaespelmes i, quan s'il·luminen, són preciosos!

Calendari d'advent

Els nens i nenes de P5 hem preparat un calendari d'advent per al mes de desembre, estem desitjant que arribi Nadal!

Quines sorpreses amagarà el nostre calendari d'advent? Ho hem anat descobrint dia a dia! Ja queda poc per Nadal.

Anem a buscar el tió!

**Quin moment tan emocionant! El tió ens espera i l'hem d'anar a trobar..
Ho aconseguirem? On serà?**

P5 hem viscut un dels moments més esperats i il·lusionants de tot l'any: l'arribada del tió a l'escola! Primer hem de trobar-lo entre tots i, després, l'acollirem a classe i el tractarem d'allò més bé perquè ens cagui molts regals.

Fem cagar el tió

Tots preparats amb els nostres bastons, hem fet cagar el tió de l'escola. Després de farcir-lo de menjar, s'ha portat genial i ens ha portat moltes coses per a la classe, estem molt contents!

Caga tió, ametlles i torró, si no vols cagar, garrotada vaaaa!

Els Reis han passat per la Tecnos!

Un cop hem tornat a escola, al gener, hem descobert que ses Majestats els Reis Mags d'Orient, ens havien deixat alguna sorpresa a la classe.

Quina sorpresa ens hem endut a la tornada de vacances! Resulta que els Reis també havien passat per la Tecnos. Descobrir els regals que ens han deixat ha estat molt divertit i hem jugat una bona estona.

Arriba el Carnaval!

Igual que l'any anterior i degut a la Covid, no hem pogut realitzar la rua per Terrassa, però de totes maneres, ens hem disfressat i ho hem passat d'allò més bé!

A primària, la temàtica de la disfressa ha estat lliure.

Artistes a infantil

A infantil, la temàtica de Carnaval ha estat l'artista que s'ha treballat a cada curs: Carme Solé, Antoni Gaudí i Joan Miró.

Per tancar la festa, hem fet una xocolatada solidària organitzada per l'AFA.

Ballada de danses tradicionals i Ploma d'Or

A primària, vam celebrar la Diada de Sant Jordi fent una ballada de danses tradicionals i omplint el pati de parades plenes de llibres! Tampoc ha faltat la celebració dels premis Ploma d'Or.

Com cada any, hem celebrat Sant Jordi de diferents maneres. Hem guarnit el pati de primària amb moltes parades plenes de llibres. Tant els alumnes com els seus pares, quan els venien a recollir, han pogut remenar entre tots els llibres que hi havia fins a trobar el més encertat.

També hem celebrat Sant Jordi ballant! Com cada any, hem realitzat una ballada de danses tradicionals amb els nostres companys, els gegants de la Tecnos. Ens ho hem passat molt bé!

Finalment, hem realitzat l'entrega de premis del concurs de la Ploma d'Or, en el qual els més petits participen en la categoria d'il·lustració. Cal valorar l'esforç que tots i totes hem fet! I lògicament, felicitar els premiats per la seva bona feina!

Molt bona Diada de Sant Jordi a tots!

El Vaixell de Paper

El 22 d'abril, secundària i batxillerat van celebrar la Diada de Sant Jordi repartint els premis gràfics i literaris del Vaixell de Paper.

Enguany, la festa del Vaixell de Paper va resultar un èxit. Era la primera celebració de Sant Jordi que fèiem tots plegats de nou, com abans de la pandèmia, i es va realitzar en format presencial, al pati de l'escola.

Com cada any, es van repartir el primer i segon premi a les següents categories del concurs:

- Narració en català o castellà (1r cicle ESO, 2n cicle ESO i batxillerat)
- Poesia en català (batxillerat)
- Narració anglesa (1r cicle ESO, 2n cicle ESO i batxillerat)
- Il·lustració (1r cicle ESO, 2n cicle ESO i batxillerat)
- Portada (categoria única)

Per anar amenitzant la jornada, l'entrega de premis es va anar intercalant amb diverses actuacions a càrrec dels nostres alumnes:

- Aroa Espinosa, Daniela Agulló, Abril Garcia, Maria Carrasquer i Clàudia Rimola, de 2n ESO, van interpretar una cançó de Bruno Mars, acompanyades al piano.
- Mar Nieto, Noa Jiménez i Martí Puig, de 1r de batxillerat, van interpretar un tema acompanyat a la guitarra.
- Biel Nicolàs, de 1r de batxillerat, ens va sorprendre amb el seu espectacle de màgia.
- Noa Oliva i Anna Garrigó, de 1r de batxillerat, van cantar dues cançons: "Que tinguem sort" del Lluís Llach i "Vestida de nit" de la Sílvia Pérez Cruz.
- La Laura Flor, la Júlia Calzado i el Rubén Casero van interpretar un tema d'Adele.

Hem d'agrair a les presentadores d'enguany, Noa Oliva i Júlia Calzado, la seva desimboltura a l'hora de presentar el certamen i el bon rotllo que ens van transmetre a tots!

Moltes felicitats als guanyadors del Vaixell de Paper d'enguany i moltes gràcies a tots els alumnes participants pel seu esforç i les seves ganes. També volem fer una menció especial als professors de la Comissió del Vaixell de Paper per organitzar la jornada cada any i tota la feina que això comporta.

Esperem que hàgiu gaudit d'una molt bona Diada!

PROJECTE PER A LA DINAMITZACIÓ DELS PATIS

Un equip impulsor s'ha encarregat de desenvolupar un projecte per a dinamitzar els patis de primària.

Per Marta Castany Botines i Laia Salamó Ferrer

Aquest any l'escola ha volgut dur a terme un nou projecte de dinamització de patis. L'objectiu d'aquesta reforma és aconseguir un pati per a tothom, evitant diferències entre els alumnes que volen córrer i els que volen gaudir d'estones més tranquil·les. Per això han fet una distribució per tal que sigui el màxim d'equitativa possible. L'equip impulsor ha introduït: jocs d'intensitat motriu alta, activitats de motricitat fina, jocs creatius, esport en equip, moments musicals i zones de descans.

Aquesta nova dinamització vol assolir un objectiu de convivència entre alumnes de totes les edats i d'aprenentatge. Per tal de poder-ho realitzar, els alumnes van poder decidir quines activitats volien que s'incloguessin en aquest nou projecte.

Els infants, per poder participar en el procés d'elecció de les activitats, varen respondre una enquesta. D'aquesta manera van facilitar la feina a l'equip impulsor per organitzar els espais i distribuir el material

en els diferents espais.

L'escola va aportar el material necessari per poder tirar endavant aquest projecte, però també van donar valor als materials reutilitzats que cada família va aportar. Per això, l'equip impulsor va enviar-los un correu perquè sapiguessin que podien donar tot tipus de material relacionat amb esports i jocs com ara es-tics d'hoquei, raquetes de tennis, patinets, bitlles etc. Aquesta ha estat una manera sostenible de donar una altra vida i reutilitzar certs materials que probablement a casa de les famílies no es feien servir.

El dia 12 de gener, l'equip impulsor va presentar aquest projecte al claustre de primària amb el nom: "El pati dels meus somnis", que actualment ja és una realitat.

De part de l'equip impulsor de patis, volem agrair la col·laboració de les famílies que han fet arribar material per aquest projecte.

CURSA PER LES CAPACITATS DIVERSES

Els alumnes de primària hem participat a la Cursa per les Capacitats Diverses d'enguany, celebrada per commemorar el Dia Internacional de les Persones amb Discapacitats.

Per Max Dalmau, Mar Matarín i Laia Salamó Ferrer

L'Ajuntament de Terrassa s'ha sumat un any més a la Commemoració del Dia Internacional de les Persones amb discapacitats, celebrat el 3 de desembre, amb una programació d'activitats lúdiques i de sensibilitat obertes i destinades a tota la ciutadania.

Dins d'aquests actes trobem la Cursa per les Capacitats Diverses 2021, una cursa solidària en què nosaltres, com a escola, hem participat.

Què és i per què es fa aquesta cursa?

Aquesta és una cursa solidària en línia que té com a objectiu principal fer més visibles les persones amb capacitats diverses. En total hi ha 3,5 milions de persones amb discapacitats que viuen a Espanya, 15.800 al nostre municipi, a Terrassa. I cal col·laborar i lluitar per tal d'aconseguir la seva plena i efectiva inclusió a la societat.

Quin és el repte?

El repte és completar 2235 quilòmetres, el que equival al recorregut que uneix ciutats i entitats solidàries de tota Espanya i dibuixa en el mapa la "D" de la paraula Diversitat. La cursa es podia realitzar amb catorze dies, entre el 19 de novembre i 2 de desembre, vigília del Dia Mundial de les persones amb discapacitat.

Cada persona podia moure's i sumar quilòmetres on volgués, quan volgués i com volgués: corrent, caminant, rodant, amb bicicleta etc. en suport d'aquest col·lectiu.

Com es podia participar?

El repte era ben senzill, els participants havien d'imprimir el seu dorsal, vestir-se de color taronja (ja que és el color representatiu) i sortir a sumar quilòmetres a través del mètode que desitgessin (caminant, corrent, amb bicicleta, etc.)

Els membres de l'organització van animar els partici-

pants a fer-se una fotografia durant el recorregut i a enviar-la al whatsapp de l'entitat acompanyada de les dades del corredor i els quilòmetres que havia aportat. A més, incitaven els participants a publicar la fotografia a la xarxa social d'Instagram amb l'etiqueta de #CursaCapacitatsDiverses, perquè d'aquesta manera es fes més visible la cursa i, per tant, el col·lectiu de les persones amb capacitats diverses.

Què varem fer des de l'escola?

Els alumnes d'educació infantil i primària de la Tecnològica van participar i van aconseguir aportar 74 quilòmetres i 514 metres, que els alumnes van fer corrent o caminant en el pati de l'escola. Els estudiants van rebre aquesta proposta d'activitat amb molt entusiasme i van gaudir-la molt. Tan sols comptant els alumnes de primària van participar un total de 308 nenes i nens, el que significa que cadascun va aportar uns 240 metres.

Entitats organitzadores i col·laboradores:

Aquesta activitat ha estat organitzada per l'Ajuntament de Terrassa i la Taula Local de Terrassa i han col·laborat les següents entitats: Retinosis Gipuzkoa, Asprom, Once i ACOPINB.

ELS HÀBITATS DELS NOSTRES VERTEBRATS INVENTATS!

Durant aquest trimestre hem treballat els animals vertebrats. Hem après classificar-los, a reconèixer les seves característiques i la seva relació amb el medi en el qual viuen.

Els alumnes de 2n de primària vam fer una activitat molt divertida! Ens havíem d'inventar un animal vertebrat amb plastilina i, per grups, crear l'ecosistema adequat on els nostres animals trobessin tot el que necessitaven per viure.

Els ecosistemes van ser molt variats: bosc, desert, mar, sabana, selva...Finalment, cada grup vam presentar el nostre treball a la resta de companys.

Va ser una experiència molt enriquidora perquè vàrem poder compartir, entre tots, els coneixements que vam anar adquirint durant aquest projecte.

FEM PATI AL PARC DEL PASSEIG!

Els Tafariers vam començar el trimestre amb el projecte de "camins escolars", un projecte apassionant!

Aprenem a ser conscients del nostre entorn, especialment del trajecte que fem d'escola a casa i de casa a escola, per treure'n el màxim profit. Ens esforcem per fer-nos uns grans experts sobre la matèria amb l'objectiu d'elaborar una carta a les nostres famílies per convèncer-los de millorar el nostre camí escolar, com a mínim en algun aspecte.

El projecte consisteix en una pila d'activitats, sortides i tallers! Evidentment, treballem els mapes, les seves llegendes, l'orientació, els edificis, botigues o llocs que hi trobem cada dia i que són especials per a nosaltres.

Com que és un projecte interdisciplinari, dels mapes en fem interpretacions artístiques al·lucinants. També aprofundim sobre les emocions que experimentem en els desplaçaments que fem per la nostra ciutat. Identifiquem quin aire respirem i els mitjans de transport que fem. Calculem les distàncies i el temps que triguem a fer-los. Ens adonem si sabem o no ser a l'espai públic amb responsabilitat i compromís vers els altres i l'entorn i n'aprenem.

Fins i tot, vibrem amb les històries de nens i nenes d'arreu del món que no ho tenen tan fàcil com nosaltres, i coneixem el cas d'infants que fan trajectes quilomètrics i plens de perills. De vegades, creieu-nos, gaudeixen d'uns entorns naturals i d'una companyonia fantàstica al llarg del seu camí escolar que nosaltres no podem ni imaginar!

Tot just ara, quan escrivim aquestes ratlles, estem acabant de redactar la nostra carta per a la nostra família. Alguns Tafariers demanen més autonomia pel nostre camí d'escola a casa, en alguns casos, coincidint amb algun company de classe. Uns altres, reduir la contaminació a la ciutat utilitzant mitjans de transport més sostenibles, i si pot ser a peu, encara millor, així fem més exercici i ens mantenim més sans i fomentem la biodiversitat!

De fet, els Tafariers estem molt contents perquè els mestres ens han dit, a nosaltres i a les nostres famílies, que ens veuen prou madurs per començar a fer els patis a fora del recinte escolar, com ja fan els nivells del grup de grans.

A partir d'ara, un dia cada setmana, podrem gaudir del parc del Passeig Comte d'Ègara a l'hora del pati. No ho oblidem, un parc que ara és per a tothom, com van aconseguir les actuals promocions de quart, cinquè i sisè, i també per a nosaltres! Així, posem en pràctica algunes actituds i valors imprescindibles per xalar de l'espai urbà: la responsabilitat, la seguretat, la sostenibilitat, fomentar la biodiversitat i els hàbits saludables!

HEM CONEGUT NENS I NENES DE L'ESCOLA KALASANS DEL SENEGAL

Aquest curs els Viatgers i Viatgeres hem tingut una gran sort: hem conegut nens i nenes d'una escola que està ben lluny, al Senegal!

La Josefina, àvia de la Valentina Soler de 4t, és vicepresidenta de l'ONG Microcrèdits Solidaris per l'Àfrica, i ens va proposar participar en un projecte d'intercanvi amb una escola del barri Sam Sam, que es troba a la perifèria de Dakar.

El projecte consisteix en diferents activitats: enviar-nos correus, intercanviar receptes típiques nostres, fer-nos videotrucades, ensenyar-nos cançons... A finals del curs ens regalaran una llavor d'un arbre típic d'allà: el baobab. Nosaltres els farem arribar una llavor típica d'aquí, una llavor d'olivera.

Segur que l'olivera podrà créixer molt bé en aquell clima i el baobab creixerà a la nostra escola perquè el cuidarem molt i molt.

Estem molt contentes i contents perquè tenim l'oportunitat de veure com és i com treballa una escola que està a més de 4000 km de nosaltres.

L'idioma que parlen la majoria d'aquests nens i nenes a casa és el wolof i a l'escola el francès. La Rosa Torné, mestra de francès a secundària, ens va ajudar molt fent de traductora a la videotrucada.

Tant de bo puguem continuar tenint contacte amb l'escola Kalasans del Senegal durant molts anys i continuar aprenent coses de la seva cultura i ensenyant-los coses de la nostra.

ETWINNING PROJECT: FINDING FRIENDS ACROSS EUROPE

Enguany els Atrevits han participat en un projecte Etwinning amb l'escola Sondermarkskolen de Copenhaguen, Dinamarca.

El projecte ha durat tot el curs i, malgrat algunes aturades causades per la pandèmia, hem pogut treballar els quatre blocs proposats:

Who are we?

Tant l'alumnat de Dinamarca com el de la Tecnos va escriure un text on cadascú es descrivia a ell mateix, i quan els vam tenir tots, ens els vam intercanviar entre les dues escoles. L'objectiu de l'activitat va ser descobrir qui era qui basant-se en les descripcions i les fotos que ens vam enviar. En alguns casos va ser molt fàcil i en d'altres més complicat, però vam passar una bona estona decidint qui era cadascú.

Christmas

Els Atrevits van treballar en un seguit de presentacions per explicar als danesos com celebrem les festes de Nadal a casa nostra. Amb l'ajuda de l'Imma, la mestra de plàstica, vam fer unes postals de Nadal per enviar a Dinamarca. Nosaltres també vam rebre unes postals de Nadal que ens van fer emocionar.

My Pet

En aquest cas tots els participants d'aquest projecte ens van parlar de les seves mascotes, de com són i de què fan amb elles. En el cas que els infants no tinguessin una mascota, ens van explicar quin animal tindrien i com se l'imaginarien. Van preparar unes presentacions i escrits perquè coneguéssim una mica més aquests animals que els fan tanta companyia o amb qui som-nien.

My City

Per acabar el projecte vam poder ensenyar els nostres racons de la ciutat preferits. En aquesta ocasió, l'alumnat de 5è va fer un petit vídeo explicant on eren i perquè els agrada el lloc escollit.

Estem molt contentes i contents perquè aquest projecte ens ha permès conèixer una mica com són aquests alumnes de Dinamarca. Ens ha agradat saber com es diuen certes coses en danès i com es pronuncien. Hem pogut veure que hi ha algunes similituds amb l'anglès però també diferències. Tant de bo el curs vinent puguem continuar tenint contacte amb aquesta escola per poder conèixer-los millor i aprendre més junts.

UNES CONVIVÈNCIES HISTÒRIQUES

Els Atrevits i les Atrevides feia molt temps que esperàvem les convivències!

Primer, va ser un canvi organitzatiu de l'escola; després, el confinament total per la pandèmia i, més tard, per no se sap ben bé quina onada, s'havia anat posposant una activitat de les més emocionants per a tots nosaltres.

Finalment, els dies 4, 5 i 6 d'abril vam poder marxar cap a l'Espluga de Francolí, on hem gaudit de la sortida guiada a la Tarragona romana, jocs a la casa La Capella, excursions a peu per conèixer l'entorn natural i el patrimoni cultural i una visita al Museu de la Vida Rural. Tot concentrat en tres "superdies", durant els quals hem pogut conviure amb els nostres companys i companyes amb el suport dels monitors i monitores de la casa i les nostres mestres.

A continuació us deixem unes quantes fotografies i algunes impressions:

A mi el que més em va agradar va ser la gimcana per l'Espluga de Francolí.

El menjar era molt, molt i molt bo.

Jo m'ho vaig passar super bé a les estones lliures fent la cabana de la tribu dels "Umpalumpa".

Per mi, el millor van ser els partits de futbol.

Doncs, a mi, el que més em va agradar, va ser la discoteca.

I a mi, el joc del pi.

El joc de nit va ser superguai!

Que les habitacions tinguessin dutxa estava molt bé.

DIVERSITAT SEXUAL, AFECTIVA I DE GÈNERE

Els alumnes de 6è de primària assistim a una xerrada sobre diversitat sexual en la qual hem après moltes coses.

El passat dilluns 21 de març, dos testimonis de l'Associació LGTBIA+ de Terrassa van venir a sala d'actes de l'escola per parlar-nos sobre la diversitat sexual i de gènere.

De la xerrada vam aprendre moltes coses. En primer lloc, tenim clar que no s'ha de jutjar les persones LGTBIA+ (lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals, intergènere, asexuals...), també que ja és hora que entre tots trenquem tots els estereotips que hi ha relacionats amb aquest tema. Ens sonaven algunes idees però no teníem clar com ordenar-les, i per això primer de tot van explicar-nos alguns conceptes per ajudar-nos a poder comprendre-ho millor.

Vam entendre que les lesbianes són dones que se senten atretes per altres dones, així com els gais se senten atrets per altres homes.

Els/les transsexuals són persones que neixen amb els genitals i les característiques físiques pròpies del gènere masculí o femení, però se senten identificats o identificades amb el sexe contrari al seu.

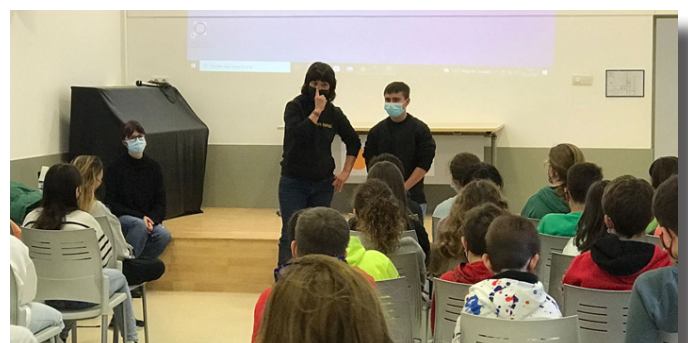
Els i les bisexuals són persones a qui els agraden tant homes com dones.

Les i els asexuals són persones que no se senten atretes sexualment per altres persones.

També ens vam adonar que la llista era molt llarga, però que era important definir-los per fer-los visibles; per altra banda, també vam aprendre a separar dos conceptes: la identitat sexual d'una persona i la seva orientació sexual.

Nosaltres teníem molts dubtes, però no ens atrevíem a preguntar per por d'ofendre'ls, perquè eren temes sobre la seva vida privada, perquè la sexualitat de les persones encara és un tema tabú i perquè ens feia vergonya. Quan van aconseguir trencar el gel, vam poder mantenir un diàleg fluid.

També vam aprendre que els prejudicis en matèria sexual també poden ferir emocionalment i físicament. Ens va agradar molt tenir aquesta xerrada perquè vam poder parlar obertament sobre aquest tema, del qual els adults que ens envolten normalment no ens en parlen sense embuts.

PSICOEDUCACIÓ A LA PRIMÀRIA

En el món escolar, l'atenció a la diversitat és un repte amb majúscules des de fa ja anys.

Gràcies als estudis i les investigacions en neurociència s'han fet moltes passes endavant per poder identificar i conèixer certes variables que els nostres infants i joves presenten en els aprenentatges. Per tant, el coneixement objectiu de les diferències que la persona pot manifestar a l'hora d'aprendre fa que les mesures, el suports i qualsevol ajuda sigui molt més adequada i precisa per assegurar l'èxit de l'aprenent.

Paral·lelament a tots els avenços de neurociència també hi ha hagut un canvi important en tot el que es refereix als moviments migratoris. Qualsevol centre escolar del nostre país ha tingut, i segueix tenint, alumnes nouvinguts que cal atendre i acollir. Així doncs la diversitat en aquest aspecte també és un tema a tractar i Terrassa, la nostra ciutat, té un volum molt important d'arribada d'infants i joves d'altres països que són a les nostres aules.

Tampoc podem oblidar que un objectiu dins el marc de la diversitat són totes les manifestacions relacionades amb la identitat de gènere, l'orientació sexual, les expressions de gènere, etc. L'escola no pot quedar-se al marge de totes aquestes qüestions que existeixen en la nostra societat i a les quals ha de donar una resposta. Al marge dels valors i posicionaments que cada família vulgui transmetre al seu fill/a, l'escola ha de ser un impulsor social de respecte de qualsevol diferència.

La Tecnos fa temps que treballa intensament per atendre tota aquesta diversitat dels nostres infants i joves de forma acurada i qualitativa. Tenim un Departament d'orientació psicopedagògica format per dues psicòlogues que lideren, juntament amb l'equip directiu i amb el suport i recolzament de tot l'equip docent, el projecte d'atenció a la diversitat. En aquest article, però, volem compartir una pràctica que fa temps que vam iniciar a primària i que ens sembla que és poc coneguda per als membres de la nostra comunitat educativa.

Amb la intenció, sempre, de normalitzar qualsevol mena de diversitat entre el nostre alumnat, tenim planificades unes sessions de psicoeducació per ajudar aquest procés. Valorem molt positivament aquesta activitat perquè ja fa temps que ens està donant bon fruits. A partir de 3r de primària fem una sessió cada curs de psicoeducació per tractar algun aspecte per comprendre millor la diversitat.

En el nivell de 3r la psicòloga, la Maria Gómez, explica un conte als infants per tractar el tema del trastorn de la lectura i el trastorn de l'expressió escrita que abans coneixíem com a dislèxia. És una bona excusa perquè els nens i les nenes exposin el que coneixen sobre aquesta dificultat d'aprenentatge. És un moment idoni per seguir reforçant que tots som diferents i això és una riquesa. En aquesta

ocasió tots els nostres infants expressen i entenen que hi ha moltes coses que ens fan diferents uns dels altres i que això no suposa cap problema.

A 4t de primària hi ha prevista una sessió que també la lidera la psicòloga, la Maria Gómez, juntament amb un o dos alumnes de l'escola que són més grans; acostumen a ser estudiants d'ESO o batxillerat. Es tracta d'explicar a través del testimoni d'aquests companys o companyes què és el dèficit d'atenció i la hiperactivitat, com es manifesta i què es pot fer per gestionar-lo en el dia a dia. És una oportunitat de conèixer més a fons companys de l'escola més grans i poder veure que la diversitat és a tots els nivells de l'escola i que la vivim amb tota la naturalitat. La sessió es desenvolupa en format d'entrevista entre la Maria i els alumnes testimonis, però els infants de 4t acaben agafant el paper de la Maria com a entrevistadors perquè els interessa molt el tema, ja que n'han sentit a parlar sovint.

Després d'aquestes sessions de psicoeducació, que cada curs ens corrobora més la bona decisió de fer-les, les psicòlogues parlen individualment, amb el permís de la família, amb aquells alumnes que tenen el diagnòstic d'algun d'aquests trastorns o alguna diversitat.

És una entrevista per teixir complicitats i crear vincles amb la Maria o la Mònica perquè els nostres nens i nenes entenguin que això no és res més que una diferència com qualsevol altra i que hi ha mesures i suports per a acompanyar-los.

A partir de 5è de primària la psicoeducació la guia la Mònica De Miguel, l'altra psicòloga del nostre centre, i està dirigida al coneixement del trastorn de l'espectre autista. També és a través del relat d'un testimoni que expliquem als alumnes de 5è aquesta diversitat. El testimoni acostuma a ser un jove que dona a conèixer les seves vivències com a persona TEA. Ve acompanyat per un responsable de l'Associació TEA Vallès.

En finalitzar l'etapa de primària, a 6è, la psicòloga Mònica de Miguel presenta un representant del col·lectiu LGTBI per poder tractar i aclarir els conceptes d'identitat de gènere, d'orientació sexual i d'educació afectivo-sexual, etc. perquè en l'alumnat de 6è hi ha força dubtes sobre aquests temes. Aquest testimoni prové de l'Associació LGTBIA +, i aquest curs en concret ha vingut acompanyat d'una activista per presentar-lo i conduir la xerrada informativa. Posteriorment a la xerrada, els nois i noies de 6è s'emporten a casa un esquema que resumeix tots els conceptes que s'han tractat a la sessió perquè els ensenyin a les famílies i així poder-ne parlar amb els de casa.

Amb aquestes activitats aconseguim obrir una mica la ment dels nostres infants i els fem més empàtics respecte als altres, i poden entendre que ser diferent no ha de representar cap problema, tot el contrari, la diferència és riquesa.

SORTIDA A 3r D'ESO

A 3r d'ESO, ens ho hem passat pipa i hem menjat d'allò més bé. Com ens agraden les sortides!

El dia 13 d'octubre els alumnes de 3r d'ESO hem fet una sortida combinada que ha estat divertida i profitosa.

Per part de l'àmbit de socials hem visitat el monestir de Sant Benet del Bages i allà hem après un munt de coses molt peculiars sobre la vida dels monjos durant l'època medieval. A la Fundació Alícia (alimentació i ciència) hem fet uns tallers de cuina saludable i hem cuinat nosaltres mateixos diversos plats que tenien les proporcions correctes d'hidrats de carboni, proteïnes i verdures. I ens ho hem menjat tot!

SORTIDA A 1r D'ESO

El passat mes d'octubre, vam anar de convivències a la casa Els Refugis de Serinyà. Com hem gaudit!

Per tal de fomentar la cohesió dels grups i també els vincles amb els professors, els alumnes de 1r d'ESO han fet una sortida de convivència els dies 7 i 8 d'octubre. El lloc escollit ha estat la casa de colònies Els Refugis de Serinyà.

Aprofitant que a l'escola es treballa el Neolític, s'ha fet una visita al Parc Arqueològic de la Draga de Banyoles per tal de visitar les reproduccions de les cabanes neolítiques i poder comprovar com vivien les homes i les dones de la prehistòria.

Un cop arribats a la casa s'ha tingut temps per fer diversos tallers d'arqueologia i també per jugar, fer joc de nit i ballar. Dos dies molt intensos i molt ben aprofitats.

DIARI DIGITAL TECdi

El grup TECdi, conformat per alumnes de 4t d'ESO, va sorgir l'any passat arran d'un projecte de creació d'un diari digital.

L'any passat, els alumnes de 3r d'ESO van començar un projecte sobre aprendre a crear un diari digital propi, per grups. Quan el projecte va finalitzar, set alumnes del curs vam decidir donar-li continuïtat i fins a dia d'avui seguim creant notícies i reportatges per als nostres lectors!

Bàsicament, el que fem és penjar notícies d'interès de l'escola com algunes activitats, excursions o projectes que realitzen els alumnes. A més a més, també publiquem notícies diverses d'interès d'arreu del món i articles d'opinió, de temes com ciència, política, cultura, medi ambient, esports i salut.

A banda d'això, també tenim una secció de recomanacions de llibres, pel·lícules, sèries etc. i si voleu, també podeu entretenir-vos amb la nostra secció de passatemps.

Si voleu accedir a la plana web ho podeu fer a través d'Instagram (@tec-di_escolatecnos), a la biografia d'aquesta xarxa social hi tenim l'enllaç per poder accedir a la plana web del TECdi, el vostre diari de confiança de l'escola !

Finalment, només volem dir-vos que us agrairíem que ens seguissiu i us mantingueu informats a través de tots els articles que anem publicant setmanalment.

Moltes gràcies!

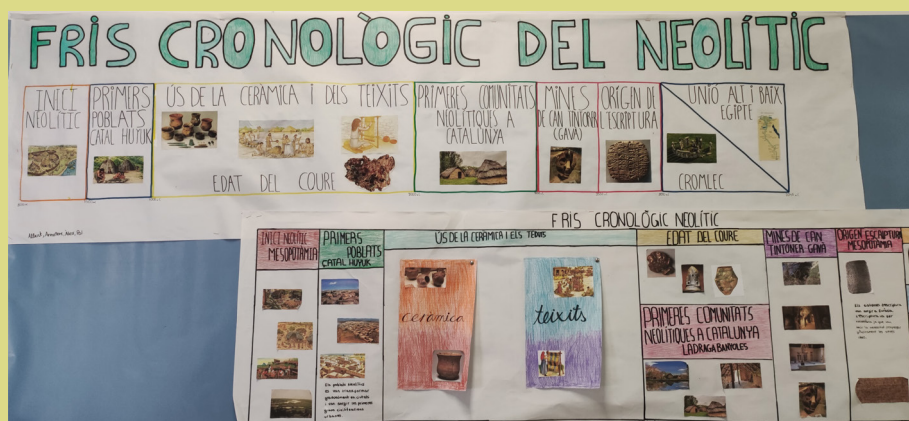
Marta Castany, Max Dalmau, Noa Jiménez, Ariadna Ruiz, Laia Salamó, Mar Matarín i Berta Mateu, membres de TECdi.

ET QUEDARÀS DE PEDRA?

Els alumnes de 1r d'ESO aquest curs han començat a experimentar l'assignatura de projectes.

Per Núria Fontanet

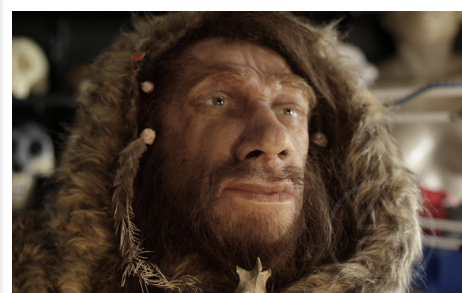
En l'assignatura de projectes, l'objectiu és aconseguir aprendre d'una manera més amena a través de petits treballs en grup. En cadascun d'ells s'aprenen continguts de diferents àmbits, és a dir, que en un projecte no només es treballa un concepte en concret, sinó d'altres relacionats.

Ahora, en treballar de forma grupal i pràctica, els projectes aconsegueixen desenvolupar tota una sèrie de competències i habilitats de l'alumne, per exemple, capacitat d'organitzar-se, competència digital, recursos per aprendre de forma autònoma, acostumar-se a treballar en grup, etc. És a dir, si el projecte és fer un diari, no només aprendràs a fer una web, sinó que també aprendràs com fer un article, com buscar informació, detectar que no sigui una "fake new", com descartar-les, etc.

El segon projecte d'aquest curs, anomenat "Et quedaràs de pedra?", busca aprofundir en el món del Neolític a l'aula: amb textos, enigmes, vídeos, línies del temps i tallers, més manuals, que es realitzen els dies de convivències a Serinyà. A través de tot això, els alumnes de 1r d'ESO aprendran com es vivia en el Neolític.

Aquest projecte està lligat estretament amb l'assignatura de socials. Està pensat per aprendre més fàcilment les característiques de l'època i poder ampliar els coneixements del Neolític. El fet d'haver-ho estudiat a la classe de socials dóna més facilitat als alumnes a l'hora de fer les diferents activitats.

L'alumnat continuarà fent projectes de diferents temàtiques durant els següents cursos d'ESO.

JOC DE LES ÈPOQUES

A 2n d'ESO, ens endinsem en les 4 grans èpoques musicals, mitjançant la realització d'un projecte manipulatiu i molt divertit.

Per Berta Mateu i Núria Fontanet

Els alumnes de 2n d'ESO estan fent el projecte anomenat "El joc de les èpoques". L'objectiu d'aquest projecte és construir un joc de taula en què es fan diverses preguntes de les 4 grans èpoques musicals de la història: el Renaixement, el Barroc, el Classicisme i l'Edat Mitjana. Algunes d'aquestes preguntes es complementen amb diferents audicions que es poden escoltar utilitzant el mòbil a través de codis QR. Els professors que estan col·laborant en aquest projecte ens han explicat que aquest any han deixat la llibertat a cada grup d'escollir un altre estil de música i que poguessin fer preguntes sobre això.

Els alumnes de 2n han hagut de pensar una dinàmica de joc de taula i escriure un text instructiu amb les normes del seu joc, junt amb el material necessari per construir-lo. Els grups també s'organitzen en grups d'experts. Cada grup tindrà un expert en cada època, i si en el grup són més de les 4 èpoques que hi ha, doncs dos membres seran experts del mateix. Seguidament, tots els experts de cada grup s'uneixen per fer una fitxa on han d'omplir unes taules amb les seves característiques de l'art de l'època corresponent. És a dir, que tots els experts del Barroc, encara siguin de grups diferents, s'uniran i es faran, momentàniament, 4 grups en tota la classe. La finalitat d'aquestes fitxes Q23 serà poder formular les preguntes del joc a través d'elles.

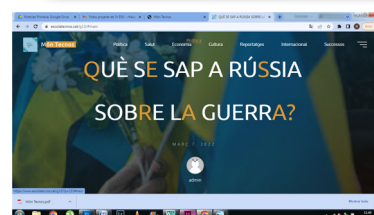
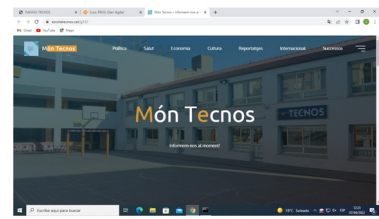
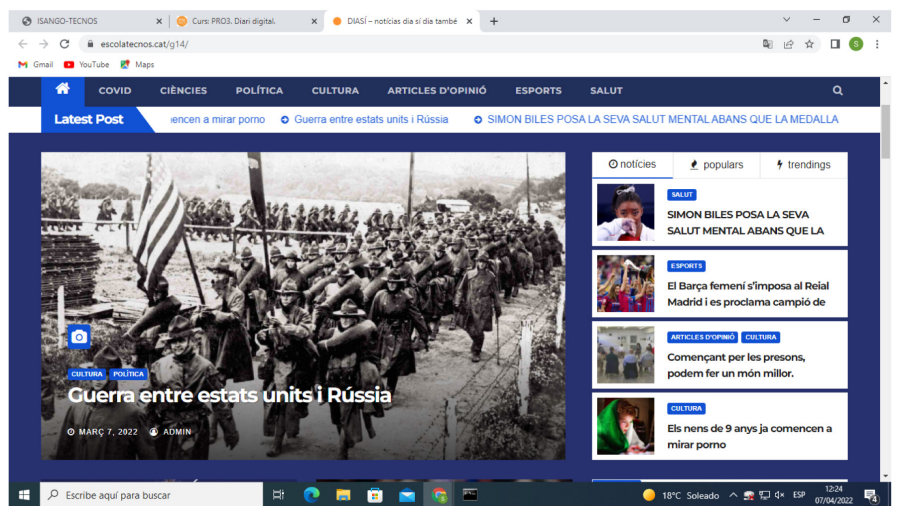
Aquest projecte ha estat pensat perquè els alumnes aprenguin sobre les diferents èpoques d'una manera diferent i més entretinguda que d'alguna forma sigui més lúdica i que els alumnes aprenguin a usar els codis QR. A part d'això, en aquest treball han pogut treballar més manipulativament, cosa que els alumnes sempre reben amb ganes.

DIARI DIGITAL

Els alumnes de 3r d'ESO, ja experts en projectes, recentment han començat el projecte del "Diari digital".

Per Núria Fontanet

L'objectiu d'aquest projecte és acabar fent un diari digital per cada grup. Aquest diari s'iniciarà des de zero a través de la web "WordPress" i hauran d'omplir-lo de títols de notícies i triar-ne un per explicar-lo i desenvolupar-lo de manera que sembli un diari digital de veritat.

Els alumnes que ara fan 4t d'ESO, quan van fer aquest projecte, van crear el que ara és el diari de l'escola, el Tecdi, ja que va sortir tan bé que els professors van donar l'opció als alumnes que volguessin a continuar amb el projecte i fer-lo oficial.

L'alumnat de 3r d'ESO ha pogut triar el tema del reportatge que volen fer i escriure sobre aquest tema. A més, ha de contenir un bon titular per captar bé el lector des d'un bon principi, una entradeta per esmentar tot el contingut de la notícia, un bon ordre de la informació (de més important a menys important) i alhora ha de seguir un ordre objectiu i lògic, el: què?, qui?, quan?, on?, per què?, i com? També és important que no hi hagi l'opinió del periodista, que les fonts d'informació es puguin veure ben clares, que s'utilitzi un vocabulari formal, etc.

Aquest projecte ha estat pensat perquè els alumnes aprenguin a buscar informació variada i a escriure notícies d'una manera diferent que no sigui a la classe de llengua. També s'aprenen a utilitzar pàgines web i se'ls obliga d'una manera o altra a estar informats de les notícies dels últims dies, ja que en triar la notícia de la qual voldran escriure hauran de fer una bona recerca.

CONCURS DE DECORACIÓ I NOM DE L'AULA

Aquest any, els nois i noies d'ESO hem decorat les aules al nostre gust, hem triat el nostre nom de grup i hem participat en un concurs.

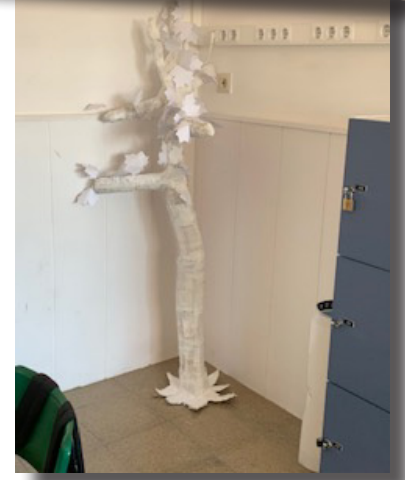
Per Berta Mateu i Núria Fontanet

Cap a mitjans del primer trimestre, el professorat de l'ESO va comunicar als seus alumnes que aquest curs hi hauria algunes novetats. La primera era que havien d'escollir un nom per a la seva classe que agradés a tothom, ja que des de fa uns anys tots els grups de cada curs s'anomenen Groc, Roig o Verd. La segona novetat va ser que se'ls permetia als alumnes decorar la seva aula, per així donar-li una mica de personalitat i poder sortir de la monotonia de les parets blanques. Ara bé, qualsevol canvi que fessin havia de ser reversible. A més a més, dins d'un termini prèviament establert, van comunicar a l'alumnat que podria disposar d'un fons amb el qual comprar les decoracions.

Aquestes novetats, a part de buscar que els alumnes se sentissin més còmodes en una aula que ells mateixos havien dissenyat, tenien un altre objectiu. En una classe hi ha més de vint alumnes, la qual cosa es tradueix a més de vint opinions i personalitats. Els alumnes havien de posar-se d'acord ells sols i aconseguir que tothom acceptés tant la decoració com el nom.

A hores d'ara tots els cursos han acabat de decorar les seves aules i tots els noms ja han estat escollits. Des del TECdi, hem tingut la idea de fer un concurs entre totes les classes de l'ESO per veure, segons l'opinió de l'alumnat, quina és la classe més ben decorada i quin és el nom més original. La classe guanyadora tant per la decoració, com pel nom més original, tindrà un premi. Actualment podem trobar cartells amb els noms a cada aula de l'ESO com a premi de participació.

Com es pot veure en els gràfics, la classe guanyadora del 'Nom més original' és la classe anomenada 'Alèxia Putellas' amb un 21%. La classe guanyadora per la 'Decoració' és la classe de 'Els Muppets' amb un 25%.

EL ROMANCE

Este curso, los alumnos de 4º de ESO hemos escrito romances, tal como se hacía en la Edad Media.

En el siglo XIV el término "romance" empezó a utilizarse como sinónimo de un tipo de composición poética que cantaban el juglar y el pueblo desde mediados o finales del siglo XIV y a lo largo de todo el siglo XV.

Desde el punto de vista métrico, los romances son series poéticas o poemas no estróficos, formados por una serie indeterminada de versos octosílabos que riman en asonante los pares y los impares quedan libres.

PEDRO EL ARAGONÉS

Don Pedro el Aragonés
buscando lucha en Tolosa
cortejó a una doncella
cuyo nombre era Mónica.
Su superior de Castilla,
Alfonso Octavo de Soria,
se enfadó de tal manera
que le echó una buena bronca.
Don Pedro se enfureció,
se fugó en una canoa,
y con la bonita mujer
llegó al centro de Pamplona.
Permaneció allí un buen tiempo
en lo alto de la gloria
pero lo dejó la dama
ya que ella era una machorra.
El hombre muy triste estaba
y con la esperanza rota
acabó con su mal pasar
bebiéndose mucho vodka.

Oriol
León

Sergi
Alegre

Xavi
Cervera

EL DESHONRADO ARTORIAS

Érase una vez en Cádiz,
débiles iba abatiendo,
vivía en una casita
siempre sus ojos abiertos.
No dormía ni comía,
pues él no tenía anhelos.
Sin embargo, mal no estaba
pues le acompañaba un cuervo.
Don Cuervo él se apodaba
complementando su atuendo
junto a su espada y escudo
y en la cabeza un yelmo.
Miles de duelos libró
desde la selva al desierto
dando fieras estocadas
hasta que este quedó preso.

Miquel
Monclús

Marc
Port

EL REENCUENTRO

Ahí donde no hay ni un alma,
en Santa Cruz de la Freila,
lares bañábanse en luz
tras la calma de posguerra.
El prestigio avicinándose,
trote lento sobre hierba,
elegante bestia blanca,
bajo discreta silueta.
Hedistio, noble hijodalgo
de valerosa presencia
aproximábase, cauto
a Sarrión, humilde aldea.
Junto al corcel se encontraba
cuando advirtió una conversa,
y fue vasta la atención
que despertó su consciencia,
pues se acercó con sigilo

para oír tras la revuelta.
Salió momentos más tarde,
y halló a su amada pareja,
y de lo que murió un día,
esfumáronse tinieblas
y del ya lozano prado,
florecieron azucenas.
- Oh, querido esposo mío -
en sus brazos se rindiera
- , en ti he pensado cada alba,
en tu grandiosa belleza,
en tus vivos ojos blavos,
y en tu sublime solercia.
Y, de pronto, despertó
nuevamente en la miseria,
anhelando en sus dominios,
más amor, que no riquezas.

AMOR ILEGÍTIMO

Grandes relatos se cuentan
hablan de los dos aquellos,
de la moza y de su príncipe,
y de su amor imperfecto.
La leyenda muy bien cuenta
almas repletas de anhelos.
En palacio halló amor,
no se encontraron sosiegos.
El príncipe bien la vio
admiraba satisfecho,
cómo cuidaba de Lola
haciendo algunos ordeños.
Las tardes juntos pasaron
se contaron sus secretos,
pues el príncipe y la moza
al final bien se entendieron.

El baile se inauguró,
resultó ser muy polémico:
todas morían por él
y él se hacía el estrecho.
Doncellas se le acercaban
si bien se sentía pleno
por el color de sus ojos,
que le tenían bien preso.
Huyó de su gran palacio
fue a la casa del labriego
para recobrar su amor
por el cual estaba ciego.
Mientras todos se dormían,
el joven bien meditó
para poder ya marcharse,
encima de dos camellos.

DUES ALUMNES A L'ESTRANGER

Som dues alumnes de 4t ESO, la Mar Matarín i la Berta Mateu. Aquest primer trimestre hem estat d'intercanvi a Irlanda i Anglaterra, respectivament, i ens agradaria explicar-vos la nostra experiència.

Per Mar Matarín i Berta Mateu

L'EXPERIÈNCIA DE LA BERTA:

Jo vaig estar a un poble d'Anglaterra, Rochestres, a l'estat de Kent. Vaig quedar-me els 4 mesos vivint a la residència de l'escola. Allà vaig conèixer molta gent de diferents països, amb els quals encara tinc contacte. En no parlar la mateixa llengua que tu, t'ajuda a practicar i t'obliga a parlar anglès les 24 hores del dia. La residència es troba al costat de l'escola, a l'altra banda d'un parc públic.

Els horaris escolars són molt diferents que els que trobem aquí. Començava les classes a les 8.30h del matí, l'hora de dinar era entre les 13.15h i les 14.15h i acabàvem el dia a les 16.15h. Les classes d'allà eren d'una hora, però no es feien feixugues. Una cosa que m'agradava molt de la meva escola era que no hi ha només un edifici. Depèn de la classe que tenies, t'havies d'anar movent i caminar per poder arribar a la següent. Podem dir que tot es troba distribuït per una mateixa zona. En estar a la residència, teníem un horari per fer els deures. De 17.15h fins l'hora de sopar, les 18.30h, havies d'estar fent deures. Això t'ajudava a centrar-te i obligar-te tu mateix a fer les feines necessàries.

L'escola dedica quatre hores setmanals a fer esport. Allà, l'assignatura d'educació física és teòrica, no practiques cap esport, llavors l'esport físic entra en una altra assignatura. Tothom està obligat a fer un esport, que pots escollir d'entre els que t'ofereixen. Cada trimestre els canvien per així practicar-ne diferents i no fer sempre el mateix. En alguns esports feies partits i competies amb altres escoles. Tot això en horari esco-

La Berta amb els seus companys, a Rochestres.

lar. Penso que és una bona idea perquè així obligues a tots els alumnes a fer esport, cosa que aquí depèn de tu a fora l'escola.

Una cosa que m'ha agradat molt de l'escola allà són les activitats que organitza l'escola. En aquest cas, quan dic activitats em refereixo a musicals, curses i concursos que organitzen perquè els mateixos alumnes puguin participar. En el temps que hi he estat, he pogut veure un musical fet per nens de primària. La meva escola tenia molts recursos per fer obres de teatre com el vestuari, llums, música, efectes especials, etc. Pel que tinc entès, és molt comú tenir un gran teatre a l'escola per poder fer les representacions, igual que en molts altres països.

Durant el cap de setmana, la residència sempre organitzava excursions i activitats pels residents. Hem anat a Londres, a la costa anglesa, a saltar sobre trampolins, a patinar sobre gel, a un centre comercial, a un parc de cordes, d'entre altres. No hi ha hagut cap cap de setmana en el qual no hàgim fet res, sempre tenen pensat fer alguna activitat. A part de les excursions, també ens deixaven la llibertat de sortir de la residència i anar al carrer principal del poble, on hi ha les botigues, o fins i tot a un centre comercial que hi havia a l'altra banda d'un pont.

En el meu cas, he gaudit molt de la meva experiència. Al principi tenia molta por i inseguretats perquè, com és normal, no saps al que vas, però realment no és com t'ho imagines. Jo recomano que, per la gent que té pensat anar a viure una experiència similar, us obriu a la gent perquè us puguin conèixer. Els primers dies segur que t'ajudaran en les feines o a portar-te a les classes perquè no et perdis. No obstant això, hem de pensar que allà ja tenen el seu propi grup d'amics i que potser, si veuen que no parles amb ells, no acaba-

La Berta practicant esport, amb tots els companys.

ran d'integrar-te. No has de mostrar una actitud passiva a l'hora de conèixer gent nova, ja que, si vas a viure aquesta experiència, és per això.

L'EXPERIÈNCIA DE LA MAR:

La meua experiència va ser completament diferent de la de la Berta. Primer de tot, jo vaig estar vivint amb una família de Limerick (oest d'Irlanda). Aquesta família consta d'un pare, una mare, una filla un any més gran que jo i dos germans més que estaven a la universitat a Dublín. Era una família de músics en què tothom sabia tocar instruments. També eren molt acollidors i sabia que els ho podia explicar tot. Amb la filla em vaig avenir molt, ara ens continuem escrivint i aquest estiu vindrà a passar unes setmanes a casa meua.

Els matins començàvem l'escola a les 8.50 (allò era el millor) i acabàvem a les 3.50 més o menys. L'equivalent a 4t d'ESO a Irlanda és el "Transition Year", que és un any que no se centra tant a fer exàmens sinó a aprendre experiències per a la vida adulta. Per tant, fèiem molts tallers i xerrades sobre motivació, com detectar el càncer de mama, meditació, defensa personal, etc. Els divendres, a la nostra escola, els teníem reservats per anar a fer "Work experience", que són unes pràctiques en llocs on t'agradaria treballar de gran. Jo vaig estar treballant en una botiga de roba, ja que com que no tenia setze anys i degut a la situació de la Covid era més difícil trobar una feina. També vull destacar que l'escola era només de nenes i que havia d'anar amb un uniforme d'escola de monges. A l'escola es feien assignatures com comptabilitat, religió i fèiem una assignatura on ens dedicàvem a preparar actes per recaptar diners per a una organització benèfica. A l'escola

La Mar, a l'escola irlandesa, practicant bàsquet.

també ens van oferir de presentar-nos a un concurs a escala nacional de ciència, en el qual he passat a la final i estic presentant el projecte davant dels jutges aquesta setmana.

L'escola oferia molts tipus d'extraescolars com bàsquet, futbol, hoquei i tennis. Jo em vaig apuntar a bàsquet i hoquei. Amb el bàsquet jugava amb els dos equips i anàvem a fer partits contra escoles de tot el país. Vaig arribar a fer 4 partits en una setmana, i perdíem quasi tot el dia viatjant i jugant. També em vaig apuntar a un club de bàsquet on vam jugar un parell de partits. I per últim vaig començar a fer classes de muntar a cavall. Bé, no tenia temps d'avorrir-me.

Els caps de setmana quedava amb els amics de la meua "host sister" i voltàvem pel centre. A vegades tenia partits o n'anava a veure algun amb les companyes del club.

La veritat és que no vaig fer moltes excursions amb la família perquè estaven molt ocupats, però vaig anar a Galway a veure el mercat de Nadal, a Dublín i als penya-segats de Moher.

Jo m'ho he passat molt bé. Al principi estava molt perduda i em feia respecte anar a l'escola per si no feia amics, tanmateix vaig tenir la sort que em van acollir molt bé. Va haver-hi cops que em preguntava què coi feia allà, així i tot, vaig seguir endavant. El tema de l'anglès constantment al principi em va costar, però em vaig adaptar de pressa i no va ser gran problema. Això ha estat una experiència tant acadèmica com personal que, de ben segur, m'agradaria repetir. He conegut molt bones persones d'arreu del món i m'emporto un molt bon record d'aquests quatre mesos.

No pensis que això de fer de “profe” és fer classe.

El nostre company i professor de secundària, Cesc Ayora, ha escrit un article d'opinió, en col·laboració amb el portal informatiu Edu 21.

Des que l'any 2000 es van inaugurar les proves PISA, els països de l'Àsia oriental i els del nord d'Europa, amb el permís de Canadà, n'han encapçalat els successius rànquings de resultats.

En la darrera edició, de 2018, Estònia es consolidava com la flamant revelació educativa del Vell Continent, mentre Singapur es mantenia, de nou, al graó més alt del podi. El petit país asiàtic també ha regnat durant dècades a les prestigioses proves TIMSS, que avaluen la competència científica i matemàtica de l'alumnat de 10 i 14 anys. La influència d'aquestes avaluacions estandarditzades ha anat creixent, fins al punt que la lectura dels seus resultats és capaç de condicionar, actualment, les polítiques educatives dels estats. Ni Espanya ni Catalunya solen sortir-ne gaire ben parades d'aquestes proves, tot sigui dit de passada.

Les administracions educatives d'arreu han dedicat molts esforços a esbrinar quins són els elements que comparteixen els sistemes educatius exitosos en les avaluacions internacionals, a fi de poder-los importar o assimilar. Es tracta, però, de models d'èxit molt diferents, que es nodreixen de plantejaments peda-

gògics sovint oposats i que s'emmarquen en contextos socials i culturals que no tenen res a veure els uns amb els altres. Es fa difícil comparar-los i encara més extreure'n analogies. Factors com la despesa pública en educació, la ràtio a les aules o l'ús generalitzat de determinades metodologies didàctiques sembla que, per si sols, no garanteixen una millora en els resultats de les proves (però ben segur que hi ajuden!).

En canvi, els estudis insisteixen a assenyalar una variable que sí que manté força correlació amb el rendiment a les avaluacions internacionals: el prestigi social dels docents i de la docència. Ben mirat, no és sorprenent. Com més elevat sigui l'estatus social del mestre, més i millors candidats optaran a la professió i més alt serà el nivell de qui, finalment, aconsegueixi accedir-hi. No oblidem que, tal com repeteix Andreas Schleicher, un dels pares de PISA, "la qualitat d'un sistema educatiu mai no supera la qualitat dels seus docents".

Espanya és un dels països que pitjor valora els seus mestres, segons el darrer Global Teaching Status Index (GTSI), de 2018. Concretament, ocupa la posició 27 d'un total de 35 i és el penúltim d'entre els estats euro-

peus avaluats, només per davant d'Itàlia. Aquest índex el lideren, novament, un bon grapat de països asiàtics. Els professors espanyols i catalans solem tenir una percepció encara més negativa del prestigi social de la nostra professió. Així ho reflecteix el mateix GTSI i l'informe TALIS de 2018 sobre la valoració social de la docència. Quan ens ho pregunten, situem el nostre reconeixement social molt per sota de la mitjana de l'OCDE i dels països asiàtics, que, efectivament, tornen a encapçalar els rànquings. Crida l'atenció (o potser no) que els docents d'Estònia són dels que més han millorat la percepció sobre el seu estatus social els últims anys, coincidint amb els èxits a PISA.

Eric Hoyle, l'any 2001, va identificar tres aspectes que poden incidir en la imatge i el prestigi social dels docents i que em permeto la llicència de resumir en: salari, gestió d'aula i desprofessionalització.

Els nostres salaris (en relació al PIB), no són els més elevats, però sí que es troben lleugerament per damunt de la mitjana dels sous dels col·legues d'altres països de l'entorn. Les enquestes no solen apuntar al salari com una causa important d'insatisfacció dins del col·lectiu de mestres i professors a casa nostra. De fet, les condicions laborals podrien explicar que, malgrat el pobre prestigi social de la docència a Espanya, quasi un 40% dels pares i mares espanyols voldrien que els seus fills acabessin dedicant-s'hi.

Segons Hoyle, la gestió d'aula és el factor més difícil de controlar dels que intervenen en la imatge pública del docent i, de retruc, en el prestigi social de tot el col·lectiu. Dependrà, en gran mesura, del context particular de cada professor, de cada centre o de cada territori. Si la societat percep les aules, en general, com a espais insegurs, caòtics o perillosos, la imatge dels mestres se'n ressent.

Així doncs, haurem de recórrer al tercer dels factors que enumerava Hoyle per tal de justificar l'escassa reputació dels docents al nostre país. La desprofessionalització de la docència és una conseqüència tant de l'atribució al professorat de tasques per les quals no està format com també de la seva inhibició en decisions i qüestions que afecten els àmbits on sí que té expertesa. Un company professor fa anys que dona la benvinguda als nous docents que s'incorporen al centre amb el mateix avís: "no pensis que això de fer de profe és fer classe!". La comunitat educativa, emparada per l'administració, pressuposa (i, sovint, exigeix) cada cop més aptituds als mestres, que van més enllà

de les estrictament necessàries per a l'ofici d'ensenyar.

Per altra banda, és molt habitual, dissortadament, que els mitjans de comunicació renunciïn a la presència de docents quan plantegen debats al voltant de l'educació o dels centres educatius. També és freqüent que es legisli sobre educació sense tenir en compte l'opinió del professorat. En ocasions som els propis mestres els que, amb la millor de les intencions, deleguem decisions que són pedagògiques a altres actors que no tenen la nostra formació ni la nostra experiència dins l'aula. Així, des del meu punt de vista, també contribuïm al desprestigi de la docència. Finalment, i en un capítol a part, hauríem de relegar-hi el trist paper d'alguns representants polítics que, motivats per estranys interessos electorals i amb l'altaveu i la complicitat dels mitjans, aprofiten qualsevol oportunitat per posar en dubte la professionalitat del col·lectiu docent. No són conscients (o potser sí) que minant l'educació d'un país minen també el seu futur.

Ens queda molt camí per endavant si volem equiparar el nostre sistema educatiu als dels països capdavanters en les avaluacions internacionals, però la primera passa podria consistir a orientar les polítiques educatives a prestigiar la docència i els docents. Aquesta sí que seria una veritable revolució educativa!

Cesc Ayora

COM HA AFECTAT LA PANDÈMIA ELS ADOLESCENTS?

Ja fa dos anys des que tothom va haver de tancar-se a casa seva a causa del coronavirus. Avui dia, encara ens preguntem com el confinament ens ha pogut arribar a afectar.

Per Noa Jiménez

La Mònica de Miguel, psicopedagoga de l'escola, ens contesta aquesta pregunta des del punt de vista d'un professional. Més específicament, ens parla sobre les conseqüències que s'han observat i que afecten els nens i els adolescents:

Per començar, des del meu punt de vista considero que hi ha les conseqüències que van afectar tota la població de manera general. És a dir, el fet de limitar les activitats que fèiem, la pèrdua de llibertats, la pèrdua de contacte directe amb persones estimades, el fet d'haver de trencar la nostra rutina i adaptar-nos a una situació diferent, ha afectat a tothom (i no ens oblidem de l'elevat nombre de morts a tot el món). Per altra banda, les conseqüències van variar en funció de la situació prèvia a la pandèmia. Els infants i adolescents que ja tenien algun trastorn de salut mental o patologia, les famílies socioeconòmicament desfavorides i les famílies benestants, es van veure afectades de maneres diferents.

De manera general, si parlem d'adolescents i nens, tots es van veure afectats d'una manera o una altra. Està estudiat que van augmentar els trastorns de l'estat d'ànim i d'ansietat. També ho va fer el consum de les xarxes, de les conductes més addictives i es van

detectar bastants alteracions de comportament. En general molt malestar i sentiments de desesperança, de regulació d'hàbits de son o alimentaris...

No tothom, però, es va veure afectat de manera negativa per la situació de confinament. Alguns nens i adolescents van veure oportunitats en aquesta situació i van viure canvis que els va suposar un cert tipus de millora en el seu dia a dia. Parlo, principalment, de nens i adolescents de famílies benestants, sense cap problema socioeconòmic i que a més tenen un entorn familiar estable. És a dir, aquelles famílies els pares de les quals són persones amb recursos, mentalment estables, tranquil·les i que van saber gestionar la situació. Personalment, m'he trobat amb adolescents i nens que han valorat positivament aquest temps de confinament, no tothom ho va viure malament. Va haver-hi nens que van poder distanciar-se de l'estrès que els suposa l'assistència al centre escolar; ja sigui per dificultats socials, situacions d'assetjament o dificultats importants per seguir el ritme de les classes. Alguns pares i mares ara podien estar més pendents dels seus fills i passar més temps amb ells, van poder passar moltes més hores junts i enfortir els vincles familiars. També va haver-hi adolescents que van descobrir noves aficions i altres que, gràcies al fet que

se ells el temps per realitzar les tasques escolars, van poder disminuir la pressió que els suposa seguir amb els *timings* escolars i disposar d'estones per dedicar-les a fer coses que els agradaven.

Però tampoc sabem què hauria passat si aquesta situació s'hagués allargat més en el temps. El contacte social, el recolzament dels altres, la interrelació amb els iguals, són factors protectors que influeixen en la capacitat d'adaptació de les persones i faciliten la recuperació.

Qui més m'he trobat que ha valorat positivament el confinament? Doncs els adolescents i joves als quals els crea malestar venir a l'escola i els costa socialitzar.

Ara bé, on trobem els efectes que han impactat més? Sobretot en els joves o en els nens que ja tenien algun tipus de patologia o algun problema de salut mental previ.

Segons l'OMS, aproximadament un de cada set joves té algun tipus de trastorn mental, i la vulnerabilitat i el risc de descompensació en aquests joves va augmentar durant aquest període.

Hem de tenir en compte que el servei públic sanitari estava col·lapsat pels casos de covid i que no es podia fer el seguiment mèdic que requerien molts pacients. Això va provocar un agreujament de la patologia i dels seus símptomes, més risc d'autolesions o d'idees suïcides i de malestar general.

També es van veure greument afectats aquells joves amb malalties de salut física i els que són especial-

ment vulnerables a patir exclusió social, discriminació, estigmatització, maltractament familiar, etc.

Últimament, s'ha parlat sobre un increment en els casos de trastorns mentals en joves, ja siguin alimentaris, depressions... la pandèmia va contribuir d'alguna manera a aquest augment?

Com hem comentat abans, la pandèmia va contribuir a agreujar patologies prèvies. Per altra banda, hi ha persones que tenen una patologia latent que s'acaba manifestant quan hi ha un desencadenant, un factor estressor que la destapa i que, en alguns casos va ser el confinament.

També hi ha persones que no tenen una patologia de salut mental, però que sí que han tingut greus dificultats per gestionar aquesta situació. En aquests casos no parlem de patologia però sí d'uns símptomes i d'un gran malestar emocional. És a dir, a vegades no es tracta d'un trastorn d'ansietat o de depressió, però sí d'haver-se sentit més estressat o deprimat.

El que no se sap encara, però que s'està estudiant, és què va desenmascarar aquests trastorns. Va ser el fet d'estar tancat? El no poder-nos relacionar? Es diu que la pandèmia ens va afectar a tots, però no sabem ben bé quin aspecte concret dels que va comportar la pandèmia va afectar més. Segurament van ser factors diferents en cada persona, no podem posar-ho tot en el mateix sac. No podem dir la pandèmia ens va provocar "això", perquè estaríem generalitzant massa. Però sí sabem que va suposar una transformació psicossocial a nivell mundial.

NO HI HA UN PLANETA B

Cada 24 d'octubre se celebra el Dia Internacional contra el Canvi Climàtic, amb l'objectiu principal de fer reflexionar la societat sobre els greus canvis que està patint el planeta Terra i les terribles conseqüències que patirem si no ho frenem a temps.

Per Laia Salamó Ferrer i Marta Castany

Cada 24 d'octubre se celebra el Dia Internacional contra el Canvi Climàtic, amb l'objectiu principal de fer reflexionar la societat sobre els greus canvis que està patint el planeta Terra i les terribles conseqüències que patirem si no ho frenem a temps.

Els experts asseguren que el canvi climàtic és una realitat, i que si no prenem mesures urgents, el nivell del mar pujarà, i el 2050 la vida a la Terra serà molt diferent de la que és actualment. A més a més, l'Eurocampra de la Unió Europea ha declarat l'estat d'emergència climàtica, això significa que realment han augmentat els fenòmens meteorològics extrems i el nombre d'espècies en risc d'extinció, entre altres conseqüències.

Tanmateix, encara tenim marge per actuar i pal·liar-ne els efectes. És necessari posar en marxa un pla d'actuació que permeti frenar el canvi climàtic.

L'educació en relació amb la sostenibilitat i el medi ambient a les aules cada cop té més importància.

Cal traslladar el missatge que hem d'actuar urgentment en contra del canvi climàtic a tots els estudiants de totes les edats, i que en prenguin consciència i reflexionin sobre aquesta realitat.

Amb aquest progressiu deteriorament del planeta, cada cop és més important la tasca de les famílies i els docents a l'hora d'ensenyar als més petits i als joves a ser respectuosos amb el medi ambient. Per això, a continuació us proposem llibres, documentals i jocs de taula per ajudar, facilitar i dinamitzar aquest aprenentatge.

És una bona idea començar a documentar-se a través de la literatura. Els llibres que s'esmentaran a continuació expliquen en què consisteixen i quins són els efectes del canvi climàtic, perquè és crucial intervenir i ajudar des de casa.

BAJO UN CIELO BLANCO

Elisabeth Kolbert
Ed. Crítica

El llibre ens explica el desafiament a què s'enfronta la humanitat per intentar canviar els efectes d'una crisi ambiental que ha perdurat durant dècades. Biòlegs, enginyers i físics ens explicaran algunes de les solucions per poder ajudar el clima.

ANTES QUE SEA TARDE

Martin Scorsese i Leonardo Di Caprio

Aquest és un documental presentat per National Geographic, en el qual es presenten les conseqüències del canvi climàtic i s'ofereixen diverses perspectives, per part de professionals de la ciència i la política, de com solucionar aquesta crisi que afecta a tots els continents. Està destinat sobretot als alumnes de secundària, batxillerat i adults.

HIELO EN LLAMAS

Produïda i dirigida per Leonardo Di Caprio

Aquest és un documental protagonitzat per l'actor Leonardo DiCaprio, en el qual es presenten diverses solucions per disminuir i alentir la crisi ambiental que estem patint. S'hi mostra una perspectiva real de l'actualitat del planeta i tracta de conscienciar sobre el perill d'aquesta crisi climàtica.

Finalment, us mostrem uns jocs de taula destinats als més menuts de la casa. L'objectiu és que els infants aprenguin el concepte del reciclatge i a conèixer més sobre els animals, la natura i els problemes ambientals que estem patint actualment. Amb aquests jocs els estudiants d'Infantil i Primària podran adquirir consciència ecològica i podran donar els seus primers passos cap al respecte a la biodiversitat.

DUOS/ RESPETO AL MEDIOAMBIENTE

Miniland Educational

Aquest joc és un conjunt de deu trencaclosques en els quals s'han d'ajuntar dues peces similars. Una de les dues peces inclou un dibuix en el qual hi ha dibuixat un fet que perjudica el planeta Terra amb una emoticona amb la cara trista. I l'altra peça conté un dibuix amb una acció responsable respecte als problemes ambientals, amb una cara somrient. Aquest joc pot estar destinat a totes les edats, a partir d'Educació Infantil.

ANIMALES Y NATURALEZA

Educa

Aquest joc inclou un total de 96 cartes amb 380 preguntes diferents i un tauler en el qual jugar. La dinàmica és ben senzilla, endevinar les qüestions plantejades com més aviat millor. Cada prova promou un aprenentatge nou sobre elements de la natura, els animals i la història.

Us animem a tots, famílies i alumnes, a informar-vos i aprendre com podem ajudar a aturar el canvi climàtic. Els nostres infants es mereixen un món verd en el qual es respecti la natura i la biodiversitat.

CULTURA AUDIOVISUAL

Enguany, hi ha una nova assignatura a batxillerat: cultura audiovisual. Per donar-la a conèixer, hem entrevistat el professor que la imparteix, el Rubén Montero; graduat en Cinema i Audiovisuals per l'ESCAC i, també, en Periodisme per la UAB.

Per Jan Santander

1. Quin és l'objectiu de la nova assignatura: cultura audiovisual? En què consisteix aquesta matèria?

Actualment estem ja en disposició de dir que vivim en una “civilització de la imatge”, ja que consumim missatges audiovisuals des del moment del nostre naixement. Som consumidors d'imatges i també som creadors. De fet, el llenguatge audiovisual està agafant un pes social que està arribant a l'alçada de l'expressió oral o l'escripta. Per tant, ara més que mai és el moment de tenir les competències necessàries que ens permetin fer el millor ús possible d'aquest llenguatge i les seves possibilitats narratives i expressives. També és necessari veure què han proposat els comunicadors i artistes audiovisuals durant els gairebé dos segles d'història de la fotografia i els 125 anys del cinema i dels formats audiovisuals. En resum, l'objectiu de l'assignatura és el domini del llenguatge audiovisual i la comprensió de la tempesta constant d'imatges que configuren en bona part la nostra construcció del món.

2. Quins temes es toquen?

La generació que feu actualment l'educació secundària i el batxillerat sou la primera de la història que disposa d'un petit estudi audiovisual a la butxaca, fet que us facilita ser creadors d'imatges amb un cost mínim. I no només això, també disposeu de les plataformes necessàries per a fer difusió de les vostres creacions a un públic potencialment mundial. En teoria, l'horitzó de possibilitats és enorme, però també són grans els riscos i les responsabilitats. Per tant, a l'assignatura valorem la importància dels missatges visuals i audiovisuals que consumim i creem i, alhora, desenvolupem una actitud crítica. En aquesta línia, un tema important de l'assignatura és dominar els codis bàsics i específics del llenguatge fotogràfic, cinematogràfic, televisiu i d'internet. Finalment, també ens marquem com a objectiu conèixer els aspectes generals dels orígens i fonaments històrics de les tecnologies fotogràfica i audiovisual.

3. Com es treballa a cultura audiovisual? És una assignatura teòrica o més aviat pràctica? Comporta molts deures?

Hi ha un part pràctica però també teòrica. A cultura audiovisual aprenem a crear imatges audiovisuals. Això comporta que sigui bastant pràctica però sense oblidar la part teòrica: la comprensió de les imatges i la seva història. D'altra banda, l'assignatura no comporta molts deures, però sí que valoro molt la iniciativa i la participació a l'aula. L'ARN és una molècula petita i efímera, mentre l'ADN és una molècula enorme i estable que cal conservar molt bé perquè conté informació xifrada per fabricar proteïnes, unes molècules que són indispensables pel funcionament de les nostres cèl·lules.

4. Què és necessari per a cursar l'assignatura (a nivell formatiu, recursos materials...)?

No cal un nivell formatiu previ de cultura audiovisual. Quant als recursos materials, com t'explicava abans, un mòbil o una tablet són petits estudis audiovisuals que portem cada dia a la butxaca. I amb això és suficient. No obstant això, a l'aula aprenem a fer ús de

les càmeres professionals que tenim disponibles a l'escola.

5. A quin perfil d'alumne li pot interessar assistir a les classes de cultura audiovisual?

A tots, perquè, com t'explico, vivim en un món que construïm en part a partir d'imatges. Ara bé, et pot interessar més si en el futur vols ser un professional relacionat amb el món audiovisual.

6. A quins camps pondera aquesta assignatura?

Cultura audiovisual és una matèria específica als batxillerats científic, social i humanístic i té continuïtat a 2n de batxillerat. Et pots examinar a les PAU a la fase específica. Pondera en graus relacionats amb Comunicació Audiovisual, Disseny, algunes enginyeries, Publicitat, etc.

7. Quina experiència prèvia tens amb la matèria? Quina és la teva formació?

Soc graduat en Cinema i Audiovisuals a l'ESCAC (Escola superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya) i també en Periodisme a la UAB. He treballat durant anys en el sector audiovisual i actualment també soc professor a la mateixa ESCAC.

8. Com et descriuries com a professor? Com són les teves classes?

Jo només intento obrir portes. És a dir, vull mostrar les enormes possibilitats que té el llenguatge audiovisual. D'altra banda, també intento que les classes siguin participatives i donar marge a l'alumne perquè arribi a les seves pròpies conclusions i desenvolupi les seves creacions audiovisuals.

9. Com t'has sentit durant aquest temps treballant a la Tecnos?

Molt bé! M'he sentit molt ben acollit a l'escola durant aquests primers mesos. El professorat és de primer nivell i estic orgullós de formar part d'un equip tan bo i tan compacte.

10. Com són els alumnes de l'escola?

He de dir que estic molt satisfet perquè, en general, els alumnes que tinc a cultura audiovisual són molt aplicats i participatius. Crec que tots plegats estem aprenent molt.

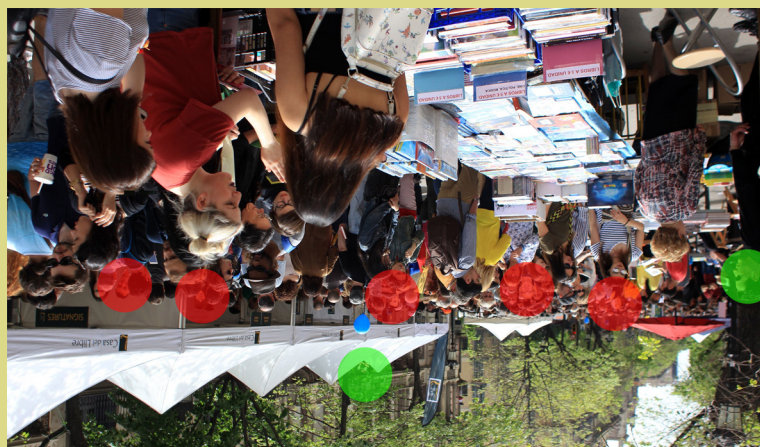
Moltes gràcies, Ruben, per participar amb La Nostre i dedicar-nos el teu temps! Esperem que molts alumnes s'engresquin a cursar cultura audiovisual.

SOLUCIONS ALS ENTRETENIMENTS:

1. Busca els profes:

En vermell, es troben indicats els professors amagats per la Diada de Sant Jordi: la Júlia Gràcia, el Jordi Anglada, el Cesc Ayora, el Josep Tomàs i el Miqui Jiménez.

En verd, trobareu els personatges infiltrats: el Neo i el Wally!

2. Tecnoslògic:

Us passem el llistat de Tutis perquè proveu si els heu encertat:

TUTI Núm. 1 : LITERATURA
TUTI Núm. 2 : LABORATORI
TUTI Núm. 3 : EXAMINAR
TUTI Núm. 4 : ESTUDIA
TUTI Núm. 5 : ESCOLAR
TUTI Núm. 6 : CALCULADORA
TUTI Núm. 7 : AVALUACIÓ
TUTI Núm. 8 : APRENENTATGE
TUTI Núm. 9 : DIVERSIÓ

TREBALL DE RECERCA

La Nostra ha entrevistat la Júlia Abad, la Rut Grané i la Marta Guijarro per conèixer quin TDR han desenvolupat, al llarg del batxillerat, i com s'han organitzat.

REVISTA SOCIETY

Alumne:
Júlia Abad

Després de molts dies pensant quin tema podia ser l'idoni per fer el Treball de Recerca, vaig decidir enfocar-lo en la publicitat i les revistes, encara que allò que tenia més pes en el meu treball va ser la part pràctica: l'elaboració i disseny d'una revista. El que va impulsar-me a escollir el tema va ser la meua passió pel món de la fotografia, de la publicitat i del periodisme. A més a més, tenia molt clar que volia fer un projecte artístic i, sobretot, que fos útil, és a dir, que no només es tractés de reunir informació d'internet i enganxar-la en una pàgina de drive.

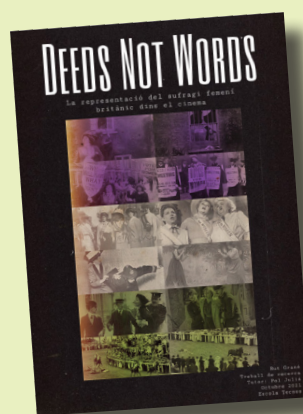
Vaig optar per combinar la creativitat i la imaginació que es reflecteix a les fotografies amb les notícies reivindicatives que tracten temes que passen desapercibuts per la societat actual. He trobat d'especial importància l'elaboració d'una revista que tracti temes tabú com la depilació, les desigualtats en què es troba la dona en el món de l'esport, les relacions tòxiques, entre d'altres, per tal de normalitzar molts d'aquests temes.

Organitzar el treball no ha estat gens fàcil, atès que tens moltes altres tasques que no pots marginar com els exàmens o les extraescolars. De fet, jo no tenia un horari establert per organitzar-me ni res similar pel treball, sinó que cada estona que no tenia res important a fer em dedicava a buscar informació o pensar la part pràctica. Allò que recomanaria és no deixar-ho tot per l'últim moment i per evitar aquesta situació s'ha de tenir una visió general del treball per saber aproximadament el temps que t'ocupa cada apartat i

poder estructurar correctament la feina per fer.

Per preparar l'exposició oral l'únic que recomano és practicar; repetir una vegada i una altra fins a saber el diàleg pràcticament de memòria (ja sigui sol o davant de familiars). Cal preparar-se també una presentació atractiva visualment, és a dir, sense excés de lletra i amb una gamma cromàtica no molt variada. És important també que les imatges o informació que aparegui sigui fàcil d'interpretar i que estigui relacionada amb el treball.

No hi ha una guia específica per fer un bon treball de recerca, però sí que és de vital importància escollir un tema que sigui del teu gust. Has de tenir en compte que dedicaràs moltes hores fent recerca i si no és del teu interès, no et naixeran aquestes ganes de conèixer i voler fer un bon treball. A més, també és prou rellevant seguir les pautes del tutor, ja que sempre et guiarà segons la seva experiència i t'aporta informació de gran ajuda pel desenvolupament del treball, resolent-te tots el dubtes que et sorgeixen.

DEEDS NOT WORDS

Alumne:
Rut Grané

El tema que he escollit és la representació del sufragi femení britànic dins el cinema. Per una banda, tenia clar que volia fer un treball relacionat amb el cinema, ja que és un art que m'interessa molt. A més a més, considero que a banda d'entretenir-nos és una eina amb molt potencial didàctic i informatiu que contribueix a la construcció de la nostra cosmovisió. Per altra banda, vaig triar relacionar-ho amb el fet històric del sufragi femení perquè el feminisme és un

moviment al qual em sento molt arrelada i, després de veure la pel·lícula *Suffragette*, em vaig adonar que era una part de la història que no coneixia.

El meu treball de recerca consta de dues parts; una part teòrica i una part pràctica. El marc teòric es basa en l'explicació de la recerca històrica, on hi ha explicat l'inici del moviment i el seu desenvolupament, i en la recerca i l'anàlisi de pel·lícules que han tractat aquest fet històric (la recerca històrica m'ha permès analitzar i poder comentar els films amb més profunditat). Pel que fa a la part productiva ha constatat de la creació d'un vídeo assaig i per fer això també he necessitat fer una recerca de contingut audiovisual i musical.

Les setmanes de juny, després d'acabar 1r de batxillerat, em van ajudar a avançar força la memòria escrita. Durant l'estiu vaig intentar buscar estones per seguir avançant, d'aquesta manera al setembre vaig enllestir la memòria escrita i només vaig haver de fer el vídeo assaig, ja que en el meu cas necessitava haver fet el marc teòric per fer la part productiva.

Per fer la presentació vaig sintetitzar la informació que creia més imprescindible per poder situar històricament els oients i el tribunal. També vaig explicar breument la motivació que em va portar a fer aquest treball, els meus objectius i la metodologia del meu treball. Per últim vaig projectar el meu vídeo assaig i vaig explicar les conclusions extretes. Per poder fer això em vaig ajudar d'un suport audiovisual.

Crec que el més important per fer un bon treball de recerca és trobar un tema original que et permeti extreure la teva pròpia reflexió. Per poder fer això és imprescindible que a l'hora de triar un tema s'esculli un que realment t'apassioni. Per tant, el consell que donaria als alumnes del curs vinent és que triïn un tema que realment els agradi, ja que serà un treball al qual li dedicaran moltes hores.

Un dia estàvem, la meua família i jo, sopant tranquil·lament a casa, quan el meu pare va dir que hi ha infinits més grans que altres. En aquell moment no vaig saber com reaccionar, jo anava a tercer d'ESO i els meus coneixements en les matemàtiques es limitaven al que m'havien ensenyat a l'escola. Per tant, per a mi l'infinít era l'infinít i punt, no hi havia infinits de mides diferents ni quelcom similar. Va ser aleshores que vaig començar a investigar sobre el tema i em va meravellar. És per aquest motiu que quan vaig haver d'escollir el tema del meu Treball de Recerca no vaig dubtar que havia de ser aquest: Els infinits de Cantor.

El meu Treball de Recerca consisteix a explicar de forma entenedora i simplificada la teoria del infinít de Cantor. Els punts més destacables del treball són la complexitat dels conceptes, ja que la majoria s'inclouen en la carrera de matemàtiques, i la forma del treball, ja que ha estat redactat mitjançant Overleaf: una pàgina web que permet la creació de textos utilitzant el programa informàtic LaTeX. Una altra dificultat d'aquest treball ha sigut la recerca. Tot i que tots els continguts poden ser trobats a internet, estan explicats de forma molt tècnica i hermètica.

Per tal d'evitar haver de fer tota la feina durant l'estiu, vaig procurar anar avançant una mica cada cap de setmana. Em proposava diferents objectius que havia de complir, un exemple seria: aquest més acabaré la secció 1. Aquest mètode d'anar proposant-me petits objectius em va ajudar a no deixar descuidat el Treball de Recerca i, al mateix temps, a organitzar-me millor.

A l'hora de preparar l'exposició oral el més important va ser decidir quines coses volia o no volia explicar. Vaig decidir quins temes eren els més importants del treball i els vaig exposar. Un cop la presentació ja estava creada, vaig començar a practicar davant dels meus familiars i amics. Ells em van ajudar a trobar els meus punts febles, com per exemple parlar massa ràpid, i a perfeccionar la presentació.

Considero que el més important a l'hora de fer un Treball de Recerca és escollir un tema que sigui de gran interès. D'aquesta forma gaudiràs més el procés i no se't farà pesat. També considero que un element clau és la constància, ja que si no ets constant probablement ho acabaràs fent tot els últims dies i el resultat no serà l'esperat.

**ELS INFINITS DE
CANTOR**
Alumne:
Marta Guijarro

Sortida al Torrent de l'Escaiola

Per Illa Moliné

Vam sortir a dos quarts de deu del segle XXI, ens vam reunir els alumnes de primer i segon de batxillerat i vam agafar l'autocar, el viatge no va ser llarg.

Un cop al Turó de l'Escaiola, tothom va començar a fer feina i a organitzar les tasques per fer: ens vam repartir les taules, vam triar barbacoes...

El grup d'excursionistes va ser ben aviat convocat per sortir i, pocs minuts després d'arribar, es van endinsar a la muntanya. Feia un dia fantàstic, amb un cel ben serè i un sol esplèndid.

Un cop s'apropà l'hora de dinar, tothom començà a engegar motors. Organitzar, tallar i preparar el dinar. Sincerament, ordre no seria la paraula amb la què es podria descriure el panorama, més aviat era un caos. Hi havia poca llenya, la majoria no podia encendre el foc i això va comportar a més d'una persona sortir-ne mal parada, amb un parell de cremades. Tot i aquests petits entrebancs, la diversió era inqüestionable.

Al cap d'un parell d'hores d'estrès i dubte, ja podíem començar a apreciar els resultats de la jornada culinària. Vam tastar tot tipus de paelles: roses, liles, grogues, de carn, veganes, de marisc... No va haver-hi cap arròs negre destacable, ja que sembla que els cuiners d'aquest any tenen un nivell culinari... sorprenentment excepcional.

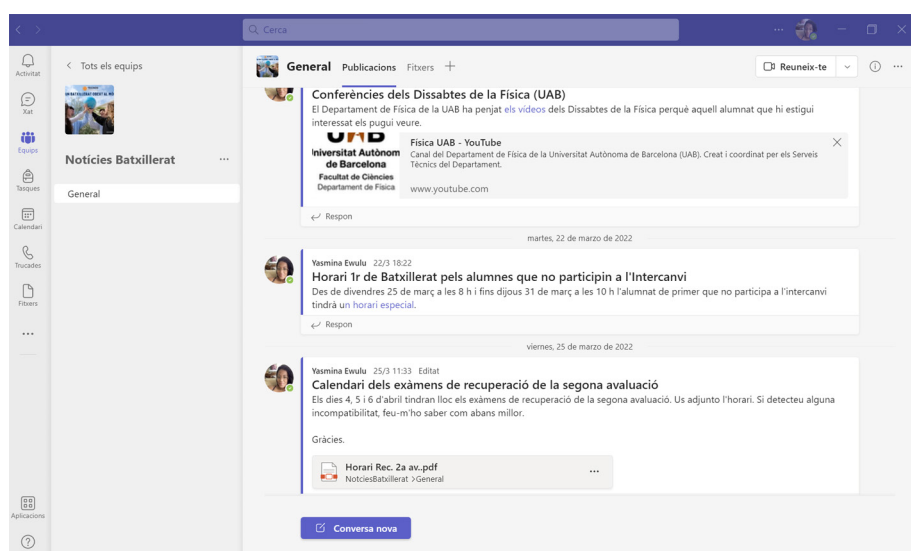
Totes fan una pinta diferent, però les aparences enganyen. Els professors comencen la cata i s'ho miren amb por. Més d'un decideix no tastar les que no presenten un color natural i d'altres, més atrevits, els donen una oportunitat. Va ser difícil distingir si les cares que feien eren perquè realment els van agradar o volien amagar el que realment pensaven. Però sincerament, no els podem culpar, algunes paelles feien més por que goig. Els alumnes, més atrevits, van provar-les totes.

En acabar el dinar, els alumnes dels dos cursos es van ajuntar i, entre música i diversió, vam completar una jornada protagonitzada per paelles inoblidables.

NOU CANAL DE NOTÍCIES A BATXILLERAT

Els nois i noies de batxillerat estrenem canal de notícies a la plataforma TEAMS!

Aquest curs al batxillerat hem estrenat un canal de notícies a la plataforma Teams. Tot l'alumnat hi té accés i hi poden trobar tota mena d'informacions i ofertes del seu interès.

Algunes d'aquestes publicacions inclouen propostes d'orientació de tots els àmbits del coneixement com Jornades de Portes Obertes de diferents centres d'estudis, xerrades en línia d'universitats, novetats sobre els exàmens PAU o actualitzacions de les proves PAP.

En aquest canal també s'hi recullen actes d'interès juvenil a Terrassa, que principalment són activitats proposades pel departament de Polítiques de Gènere de l'Ajuntament i el Servei DASIG d'atenció integral a la diversitat afectiva, sexual i de gènere.

I, per últim, l'alumnat es pot mantenir al dia telemàticament de les instruccions de funcionament diari com horaris d'exàmens, programa de les Jornades Culturals, distribució de tutories del Treball de Recerca o organització d'activitats fora del centre, entre moltes altres.

Els delegats i delegades de batxillerat en les reunions periòdiques que tenen amb Direcció han rebut l'encàrrec de dinamitzar l'ús d'aquest canal perquè tothom en pugui treure profit.

Yasmina Ewulu Navarro
Cap d'Estudis de Batxillerat

Trobo que és una bona eina per assabentar-me de notícies relacionades amb el batxillerat i la universitat, així que és interessant.

Illa Moliné

Tot i que està molt bé, trobo que hi ha moltes plataformes per utilitzar: Campus, Wingu i Teams i per aquest motiu no ho acabem consultant gaire

Inés Góngora

El cop que més vaig utilitzar el Teams va ser quan estava confinat a casa, per connectar-me a les classes. En general no el consulto perquè la informació que apareix ens la comenten també a classe, de forma presencial

Roger Franco

Crec que el Teams és molt útil però que encara li treiem poc profit. La principal utilitat és per la gent que està confinada a casa ja que es pot connectar fàcilment.

Berta Puig

VIATGE FINAL DE CURS DE 2N DE BATXILLERAT

Els alumnes de segon vam fer una viatge a Andalusia, el mes de febrer, per commemorar el nostre últim any a l'escola. Us explicarem les diferents activitats, experiències i opinions dels alumnes.

Per Diego Salas

El grup de 2n de batxillerat, visitant l'Alhambra de Granada.

A conseqüència de la pandèmia i del confinament, els actuals alumnes de segon de batxillerat no vam poder fer el viatge final de l'ESO al País Basc. Donades les circumstàncies, la majoria d'alumnes estavem molt emocionats amb aquest nou viatge que se'ns presentava.

A principi de curs, es van convocar unes eleccions per decidir on voldríem anar. Calia decidir una destinació fora d'Espanya i una dins Espanya, com a pla B. Una setmana després, finalment, van sortir escollides Berlín i Sevilla.

Cap a finals de desembre, la situació de la pandèmia va empitjorar molt, degut a la variant Òmicron, i això va fer canviar els plans previstos. La situació a Alemanya era molt pitjor que aquí i, per tant, el viatge cap a la capital germànica es va suspendre i es va haver de refer tot el viatge només amb setmanes d'antelació. Per sort, els nostres tutors, la Susana Luque i el Jordi Torné, juntament amb David Rausell, van organitzar-ho tot ràpidament i de forma impecable!

El viatge va començar el dilluns 30 de gener. El nostre vol va sortir a les

9:10 de Barcelona i vam aterrar a dos quarts d'onze a la capital andalusa. Ens vam allotjar a l'hotel Macarena, de quatre estrelles, i seguidament vam anar a fer un tour per la ciutat de Sevilla. Per començar, ens vam aturar a Plaza de España, emblemàtic lloc on s'han rodat films com *Star Wars: Attack of the clones*. A la tarda, vam visitar la catedral de Sevilla i vam pujar a la Giralda. La resta del dia va ser lliure.

Al segon dia de viatge, els quaranta-un alumnes de la Tecno ens vam endinsar en el Parc Natural de Doñana, on es poden trobar diferents animals aquàtics i linxs, a causa de la seva situació geològica privilegiada. Al Rocío, poble conegut per les festes de la Blanca Paloma, vam visitar les cases blanques i la ermita. Vam poder veure animals com toros, flamencs, àl·ligues, esquirols i cérvols.

Ja al tercer dia, ens vam desplaçar fins a Còrdova per visitar la Mezquita, que en l'actualitat és una catedral. Un cop allà, una guia turística ens va anar explicant els diferents estils artístics i com les dues cultures es barregen per crear el complex religiós, això representa com és la majoria d'Andalusia, una barreja de les tres cultures que hi van habitar, la cristiana, musulmana i la jueva. A més, ens van donar lliçons d'història del Món Antic i l'Edat Mitjana. Finalment, vam tenir temps lliure per visitar la ciutat i les seves atraccions turístiques com, per exemple, la Plaza de la Corredera (única Plaça Major d'Andalusia), el barri jueu, la sinagoga o l'estadi del Còrdova. En tornar a Sevilla, vam tenir la resta de la tarda lliure i els alumnes van celebrar la nit final a Sevilla.

L'endemà ens van transportar cap a Granada, última residència dels àrabs abans de ser expulsats. El viatge en autocar van durar unes tres hores, però finalment vam arribar a un altre hotel de quatre estrelles, Luna de Granada. La resta de la jornada va ser lliure, encara que tots vam coincidir a un mirador al barri gitano des d'on vam observar l'Alhambra i la posta de sol.

L'últim dia va ser trist per a tots, primer havíem de visitar l'Alhambra i, després, acomiadar-nos d'un viatge fantàstic. La construcció de l'Alhambra és espectacular! Ens vam poder endinsar en tota l'arquitectura àrab com mai, a més, semblava no tenir fi, va ser realment meravellós.

El vol de tornada va partir a dos quarts de sis i va aterrar, de nou a Barcelona, vuitanta minuts després. Vam tornar tots a casa, una mica tristos, però alhora molt feliços i agraïts de poder haver estat part d'allò, d'adquirir més coneixement i compartir amb els nostres amics, veritablement va ser un viatge digne de final de curs i d'etapa que mai oblidarem.

La visita a la Mezquita va ser molt interessant ja que podies observar la fusió entre la cultura cristiana i l'àrab, a través de l'arquitectura.

Pol Martín, 2nA

M'ho vaig passar genial a les nits, a l'hotel, jugant a cartes amb els amics. Va ser molt divertit!

Martí Carrera, 2nA

Em va encantar la ciutat de Còrdoba, sobretot el menjar, l'estadi de futbol i els voltants.

Roc Fortuny, 2nA

El millor del viatge va ser el temps de convivència amb els companys, poder conèixer els teus amics a un altre nivell, va ser increïble!

Armand Gallardo, 2nB

Em va agradar molt l'hotel de Granada, estava molt ben ubicat i les habitacions estaven insonoritzades. Era perfecte per joves com nosaltres!

Joel Amaral, 2nB

Vaig gaudir molt la visita a l'Alhambra ja que el guia era molt divertit i, per dins, l'edifici era bellíssim! També ho vaig passar molt bé durant els viatges d'autocar.

Clàudia Buch, 2nA

ORIENTACIÓ PROFESSIONAL A PRIMER DE BATXILLERAT

Els alumnes de batxillerat molts cops no saben quina carrera volen triar, és per aquesta raó que els professors de l'escola els ajuden tant com poden. En aquesta entrevista el tutor de 1r de Batxillerat, Jordi Anglada, ens comentarà què es fa.

Per Diego Salas

1. Com s'actua quan un alumne no sap quina branca del coneixement vol estudiar?

Sortosament, aquest no és un cas freqüent. A mitjans de 4t d'ESO la gran majoria d'alumnes ja tenen clar si els tiben més les humanitats, la ciència, la tecnologia, les ciències socials o les branques artístiques. De totes maneres, si es dona el cas, es procura fer una reflexió en profunditat d'aquelles matèries que són més afins i d'aquelles professions que poden resultar més atractives. A vegades, però, els interessos poden ser molt contraposats i aleshores es busca aconsellar el camí més conservador, aquell que no tanca portes per més endavant.

2. En el cas que un alumne canviï totalment del social al científic o a l'inrevés a la meitat del curs, què es faria?

Legalment, els canvis de modalitat només es poden fer fins a finals d'octubre. En aquests casos, el professor de la nova matèria es posa en contacte amb l'alumne per pautar de quina manera cal posar-se al dia. Evidentment, es procura fer una adaptació gradual i racional.

3. S'implementen programes de la Generalitat per orientar els estudiants tals com el Saló de l'ensenyament o tests en línia?

Sí, són eines que ajuden, sobretot si es treballen abans o després.

4. De què tracten els speed dating que es fan amb alumnes i exalumnes?

El que anomenem "speed dating" és una manera d'acostar als alumnes de l'escola a la realitat laboral o d'estudis més propera. En fem tres, un entre mares i pares de l'escola de diferents professions i alumnes de 1r de Batxillerat interessats.

Un altre, entre exalumnes que estan fent 3r de grau universitari i alumnes de 2n de Batxillerat interessats. La darrera és entre aquests mateixos alumnes i els de 4t d'ESO amb la intenció de fer-los coneixedors del Batxillerat. El format és que cada ponent té uns vint minuts per comentar el que és bo i dolent d'allò que ve a explicar a un grup d'alumnes interessats. Al cap de vint minuts, els alumnes canvien de ponent. Sí, són eines que ajuden, sobretot si es treballen abans o després.

5. S'intenta organitzar el major nombre de xerrades per ajudar els estudiants?

Sí, tot i que arriben moltes propostes d'entitats i universitats que cal filtrar, ja que si no faríem més xerrades que classes. No es tracta només d'oferir xerrades sinó que també es procura donar espais de reflexió, a tota l'ESO, per enfortir l'autoconeixement, aturar-se un moment i dedicar temps a pensar en el que ens agrada i a quines professions ens sentim més propers.

6. La vostra orientació està enfocada només als estudis universitaris o també s'encoratja els estudis superiors?

L'escola té escrit l'OAP, el pla d'Orientació Acadèmica Professionalitzadora, que és el marc de referència de com volem que sigui l'orientació. El propòsit de l'OAP de Tecnos és millorar les oportunitats de vida de tots els alumnes, afavorint el desenvolupament de joves adults informats, segurs de si mateixos i independents.

Entenem la OAP a partir de quatre objectius principals. El primer és explorar l'oferta formativa disponible i també examinar el mercat de treball. El segon és treballar l'autoconeixement, fent un bon exercici d'introspecció que permeti identificar el talent de cada persona i vincular-ho amb els seus interessos professionals. El tercer és fer difusió de les capacitats que cal desenvolupar per poder ser competents i potenciar-les. Parlem d'aquelles capacitats "humanes" que ens fan diferents de les màquines; curiositat, creativitat, imaginació, esperit crític i capacitat de prendre decisions. El quart és donar resposta a la diversitat de l'alumnat en cada etapa educativa amb criteris d'equitat.

7. Creus que amb la nova reforma educativa canviarà com s'ajuda els alumnes a escollir carrera?

No ho crec. A 4t d'ESO es podrà fer una matèria optativa d'orientació, la qual cosa em sembla força absurd. El que seria interessant és incloure l'orientació dins del currículum comú i això, de moment, no està previst.

8. Per acabar, diries que és més senzill guiar els alumnes avui dia o és més difícil?

És diferent. Avui hi ha molta oferta i molta dispersió que pot crear confusió. Per altra banda, també hi ha molta informació i recursos per consultar. El que cal és trobar el temps per poder reflexionar, comparar i dissenyar per cadascú el camí més adequat.

També cal rebaixar l'estrès que provoca la tria, fent veure que l'equívoc no deixa de ser una oportunitat i no un fracàs.

Moltes gràcies, Jordi, per aclarir-nos els dubtes sobre l'orientació a l'alumnat de 1r de batxillerat i també per la dedicació i l'esforç que dediqueu els tutors a aquesta tasca!

**ESPECIALISTES EN
IL·LUMINACIÓ LED**

**Instal·lacions i
legalitzacions**

Pressupostos sense compromís

Carrer d'Egara, 113 Local 08225-Terrassa (Barcelona)

Telf. 93 129 66 73 Mòbil. 600 40 50 40

Email: sargemi@egarmasa.com Web: www.egarmasa.es

Material elèctric -
Industrial i domèstic -
Calefacció -
Climatització -
Telecomunicacions -
Fontaneria -

A REVEURE, COMPANYS!

A l'escola Tecnos he après i he estimat. Hi he trobat amistats molt maques i he adquirit coneixements acadèmics que em permetran encaminar el meu futur. M'emportaré molts bons records de l'escola: la relació amb els professors, les amistats fetes, els viatges... tota una etapa amb molts moments de felicitat, en ella.

Noa Oliva, 2n A

L'escola m'ha aportat una metodologia de treball molt diferent a la que utilitzava en l'etapa de primària. Cursar l'ESO i el Batxillerat a l'Escola Tecnos m'ha aportat una bona base acadèmica per tal d'encarar els estudis futurs. Vull agrair a l'escola que siguin tan receptiva i pròxima amb l'alumnat, juntament amb el caràcter disciplinat que té.

Pep Marsal, 2n A

A part de totes les coses que m'ha aportat a nivell acadèmic, l'escola també ha realitzat activitats que m'han aportat autoco-neixement. Vull agrair que l'escola sempre m'ha ajudat a millorar en les meves tasques, de diferents maneres.

Pau Guàrdia, 2n A

L'escola m'ha ajudat a saber com reaccionar en situacions complicades. Vull agrair el suport que he rebut en els moments difícils de la meua vida, m'han donat estratègies per gestionar les emocions i han posat diversos recursos a la meua disposició. M'emporto bones amistats i moltes experiències i records inoblidables.

Marta Guijarro, 2n A

A l'escola, he après molts coneixements i l'hàbit de treballar fort per assolir els meus objectius acadèmics. M'emporto molts records amb els companys, ja que portem tota una vida estudiant junts. També guardaré molt bon record d'alguns professors, que m'han fet interessar-me per la seva assignatura.

Clàudia Buch, 2n A

L'escola ha estat una segona residència on he pogut abordar la meua trajectòria estudiantil amb garantia d'èxit.

Nizar Lamzoughi, 2n A

L'escola m'ha aportat molts coneixements que m'han ajudat a créixer com a persona. Gràcies a la Tecnos tinc una bona base que em serà molt útil en el meu futur. Vull agrair el fet d'haver pogut conèixer persones tan increïbles com les que he trobat aquí, m'emportaré molts bons amics.

Laura Flor, 2n A

L'escola m'ha aportat l'habilitat de saber mantenir-me constant en la meua evolució, a aprendre dels meus errors i millorar. Aquests són aspectes claus per poder seguir evolucionant en un futur. Vull agrair, sobretot, els valors de vida que m'ha ensenyat.

Adam Sarrate, 2n A

Vull agrair a l'escola que ens hagi donat la possibilitat de viure experiències molt especials, tot i les circumstàncies que ens ha tocat viure, com per exemple el viatge final de curs.

Júlia Calzado, 2n A

L'escola m'ha ajudat a abordar els meus futurs reptes ensenyant-me valors per ser millor persona, eines i coneixements. De l'escola m'emporto les amistats, les experiències viscu-des, els viatges com l'intercanvi a Holanda... vull agrair el fet d'ensenyar-me tantes coses i ajudar-me a créixer com a persona.

Clàudia Calzado, 2n A

L'escola m'ha ajudat a tenir més iniciativa i coratge. Sempre recordaré el temps gaudit amb els amics i totes les relacions que he establert amb molt bones persones que hi he trobat.

Armand Gallardo, 2n B

L'escola m'ha ajudat a abordar els meus futurs reptes ja que m'ha ensenyat a no rendir-me mai i a donar el màxim de mi per poder aconseguir tots els objectius que em proposi. Sempre recordaré els companys, la bona relació amb els professors i el bon ambient.

Arnau Vilar, 2n B

A l'escola he après molts coneixements, no només acadèmics, sinó també sobre la vida quotidiana. Aquí m'han ajudat a decidir com enfocar el meu futur. Vull agrair a l'escola el fet d'ensenyar-me a tenir una ment més oberta i a saber respectar tot tipus d'opinions.

Martina Calaf, 2n B

Vull agrair a l'escola el fet d'ensenyar-me a ser constant i a esforçar-me. L'escola m'ha ajudat a no llençar la tovallola, a orientar-me una mica més i a saber què vull fer en un futur.

Míriam Martínez, 2n B

Sempre agrairé que em vaig sentir acollida des del primer dia, a l'escola, i el fet d'aportar-me nous punts de vista sobre certs temes.

Paula Bellés, 2n B

L'escola Tecnos ha estat una segona casa per a mi, ja que hi sóc des de P3. Aquí he rebut una educació de la qual estic molt agraïda i, alhora, he rebut uns valors que no s'aprenen a tot arreu. A més, l'escola també m'ha fet conèixer persones meravelloses amb qui he passat els millors moments de la meua infantesa i joventut.

Ana Piñeiro, 2n B

Vull agrair a l'escola el fet de permetre'm créixer en un bon entorn, on se m'ha permès ser lliure, i donar-me l'oportunitat de poder cultivar la meua pròpia opinió.

Júlia Abad, 2n B

L'escola sempre m'ha brindat el suport i l'ajuda per assolir els meus objectius. També m'ha donat les eines necessàries per a fer-ho. Guardaré molts records de la infantesa i, de més gran, amb els amics. Estic molt agraït per ajudar-me i preparar-me per a la vida i la universitat.

Xavi Torrens, 2n B

M'emportaré molts bons records d'excursions, viatges, anècdotes de classe, bromes internes i també l'amistat amb els companys i professors.

Anna Teixidó, 2n B

L'escola m'ha aportat coneixement de tota mena, uns grans companys i amics i una estada molt bona durant tota l'etapa. Sempre recordaré les sortides de tot el grup, que han estat molt bé i ens han ajudat a fer una pinya.

Roc Fortuny, 2n A

L'escola m'ha ajudat a formar-me com la persona que sóc ara. Aquí he après que la vida és dura i que té moments bons i dolents. Sempre recordaré tots els riures i moments divertits que he passat amb els meus amics.

Èric Bernardino, 2n A

LLIBRES RECOMANATS

Els nostres alumnes segueixen, com cada any, recomanant-nos llibres que els han agradat per tal que tots en puguem gaudir.

*Per Marta Castany, Max Dalmau, Noa Jiménez,
Ariadna Ruiz i Laia Salamó*

PRIMÀRIA

**Meritxell Martí
Orriols**
UN SOPAR DE POR
Ed. Cruïlla

És un llibre divertit que ajuda als més petits a perdre la por als monstres. Té desplegable i les il·lustracions són molt boniques, fet que el fa més atractiu per als nens del primer cicle. Tanmateix, és molt entretingut i pot arribar agradar als alumnes de tots els cursos. Tracta d'un sopar de por per als monstres més malvats, en aixecar les solapes podreu veure plats molt estrafolaris i diferents. I sobre-tot, no us perdeu el plat sorpresa del final...

Yuval Zommer
**EL GRAN LLIBRE
DE LES BÈSTIES**
Ed. Joventut

En aquest llibre, podreu trobar les respostes a les preguntes més bestials. Descobreix les curiositats dels animals d'arreu del món. Les il·lustracions són espectaculars i acostumen a agradar molt als infants.

**Jaume Copons i
Liliana Fortuny**
**L'AGUS I ELS
MONSTRES**
Ed. Combel

És una col·lecció de diversos llibres molt divertits i plens de referències a altres lectures o pel·lícules. És fàcil de llegir i les aventures que viuen els personatges fan que siguin molt atractius per als alumnes d'aquesta etapa. És un llibre amb ritme àgil i estil directe, cosa que facilita que el lector s'enganxi.

SECUNDÀRIA

Oscar Wilde
**EL RETRAT DE
DORIAN GRAY**
Ed. Barcanova

El retrat de Dorian Gray té un fons molt inspirador que a mi m'ha canviat la manera de veure les coses. Pot ser un llibre molt interessant per llegir a l'ESO. A més és un clàssic, un de molt bo, estaria bé donar-li una oportunitat.

Flor M. Salvador
BOULEVARD
Ed. Naranja

Té una capacitat magnífica d'atrapar el lector a causa de la seva facilitat d'interpretació. A més a més, està ben escrit i demostra una preciosa història d'amor. És un llibre que té una història meravellosa i apassionant i que aporta diverses ensenyances i reflexions, que poden ser utilitzades per a tota la vida.

Patrick Rothfuss
EL NOM DEL VENT
Rosa dels Vents

L'obra narra la història del Kvothe. Una història que, a causa de rumors i conjectures, s'ha anat deformant fins a acabar convertint en Kvothe en un personatge llegendari que tothom creu mort. És un llibre força llarg, així i tot, té una trama molt ben elaborada que manté el lector enganxat al llibre des de gairebé el principi de l'obra fins al final. És un llibre molt recomanable per aquells que vulguin descobrir un nou món fantàstic i conèixer els increïbles personatges que habiten en ell.

BATXILLERAT

Júlia Quinn
BRIDGERTON

Tracta sobre una família de classe benestant, del s. XIX. Cada llibre és la història d'un germà. En el primer per exemple, és la història de la Daphne, la filla petita, que ha de buscar parella, però ella no vol casar-se i fingeix estar enamorada del duc de Hastings. És un llibre molt interessant si t'agrada el romanç barrejat amb una mica de misteri. No és un llibre massa feixuc i tampoc és molt intens ni té una intenció literària profunda. Però, si et vols distreure i passar una bona estona, està molt bé.

Bebi Fernández
**MEMORIAS DE UNA
SALVAJE**
Ed. Planeta

El llibre explica la història de la Kassandra, una dona que es veu obligada a treballar com a recepcionista a un prostíbul. Es relata la tortura que viuen diàriament moltes dones a Espanya i es descriuen les mentides i violències que formen el món de la màfia de tràfic de dones amb fins d'explotació sexual. És un llibre dur i violent, però ple de realitat.

Suzanne Collins
**ELS JOCS DE
LA FAM**
Ed. Fanbooks

Els jocs de la fam és una trilogia que tracta sobre un món dividit en districtes, alguns molt pobres i altres molt més rics. Cada any es fan uns jocs, una competició a mort, on han de participar dos membres de cada districte, una noia i un noi. La història tracta sobre una noia anomenada Katniss que es presenta voluntària per jugar als jocs després que la seva germana és escollida. Als jocs coneix a moltes persones, sobretot al Peeta, el noi que és escollit al seu mateix districte, 12, i a part de les diferents aventures, moments d'acció... apareix una història d'amor molt emotiva.

PEL·LÍCULES O SÈRIES RECOMANADES

Estrenem secció en la qual els nostres estudiants comparteixen les seves pel·lícules o sèries preferides amb tots nosaltres.

Per Marta Castany, Max Dalmau, Noa Jiménez, Ariadna Ruiz i Laia Salamó

PRIMÀRIA

LA FAMÍLIA MITCHELL CONTRA LES MÀQUINES

La pel·lícula relata la història del viatge de la família Mitchell que es veu interromput per una revolta tecnològica que desafia la humanitat. El film és interessant perquè es poden veure les noves innovacions tecnològiques i és un aprenentatge ideal per a veure en família.

SOL A CASA

Un nen de vuit anys es queda abandonat accidentalment a casa quan la seva família se'n va de vacances. Però pel barri corren dos lladres: el Harry i el Marv i el nen haurà d'estar alerta per tal que els lladres no actuïn. Aquesta pel·lícula ens mostra diversos valors com: a saber-se valdre per un mateix i a protegir-se.

CANTA!

Un Koala anomenat Buster Moon dirigeix el seu teatre amb molta passió, però veu que el seu somni està a punt de desaparèixer. Ell només pot fer una cosa per salvar-lo: organitzar un concurs de cant i que tingui molt èxit. A través de la prova coneixerem personatges d'animals molt afables.

SECUNDÀRIA

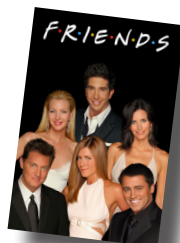
ASSASSIN'S CREED

Aquesta pel·lícula d'acció i aventures està basada en un videojoc, i a la persona que l'ha recomanat li ha agradat perquè havia jugat al videojoc prèviament. La pel·lícula explica amb més profunditat la història del videojoc, i pots viure-la a la teva pròpia pell.

FRIENDS

Aquesta sèrie està ambientada a Nova York i és una de les sitcoms americanes amb més vistes d'arreu del món. Com bé indica el seu nom, tracta sobre un grup d'amics, i les seves històries per separat i junts. És molt divertida, i està plena de moments còmics, sentimentals i també moltes històries romàntiques. És ideal per passar l'estona, riure una mica i mirar-la amb amics.

DONETES

És una pel·lícula basada en la novel·la de Louisa May Alcott, Donetes explica la història d'una família de classe baixa a finals del segle XIX. Les quatre germanes pateixen la llunyania del seu pare, que està a la guerra, i la falta de diners no afavoreix a la situació. La trama principal és com aquestes quatre noies troben l'amor, o almenys ho intenten. És una pel·lícula preciosa, que et fa reflexionar sobre la importància de la família i la presència de l'amor romàntic i fraternal.

BATXILLERAT

LA CASA DE PAPEL

Aquesta sèrie espanyola tan coneguda va sobre un grup de lladres que planegen meticulosament diversos atemptats a un banc. Aquesta sèrie li agrada a molta gent, ja que és molt completa i té una trama molt interessant i ben feta. Conté diversos flaixbac que expliquen la història de cada personatge, i té molts moments d'acció.

CALL ME BY YOUR NAME

Tracta d'un jove que passa una temporada a la casa del camp de la seva família, aleshores apareix un home que és l'ajudant del pare del protagonista. A poc a poc els dos comencen a sentir atracció mútua i a mesura que l'estiu avança comencen a dur a terme activitats junts. Aquesta pel·lícula és innovadora i narra una història romàntica bastant real. En veure aquesta pel·lícula sents perfectament la interacció amb els personatges, és una invitació a sentir.

SCARY MOVIE

El títol no és només el que aparenta, ja que aquesta pel·lícula de terror també és una comèdia. Els germans Wayans parodiaven alguns dels grans èxits de Hollywood, com Scream, Sé lo que hicisteis el último verano, Matrix i American Pie. Aquesta pel·lícula està qualificada a Netflix com a +18, així que pot contenir algunes escenes que siguin impactants per a certes persones.

BELIEVE ME, THE ABDUCTION OF LISA MC VEY

És una pel·lícula basada en fets reals. Ens explica la història de Lisa McVey, una noia de 17 anys que quan tornava cap a casa seva va ser segrestada. En aconseguir escapar, intenta explicar el que va passar-li a la policia, però no la creuen ni ells ni tampoc la seva família. És una història bastant impactant i plena de veritat.

TECNOS QUIZ:

Què saps del teu ordinador?

1 Per a què serveix una targeta gràfica?

- a) Una targeta gràfica serveix per dibuixar, evidentment.
- b) És un element de l'ordinador que s'utilitza per representar funcions gràficament.
- c) És una targeta d'expansió per a un ordinador i serveix per a processar imatges.
- d) Per a jugar als videojocs.

2 Quins sistemes operatius són els principals, avui en dia?

- a) Els principals sistemes operatius són Mac, Android i Apple.
- b) Potser serien Android, Windows i Mac.
- c) Diria que el Linux, el Windows i Mac.
- d) Linux, Android i Windows, sense cap mena de dubte.

De 8 a 14 punts:

No tens ni idea sobre ordinadors.

No cal desanimar-se, segur que tens molts amics i ets molt popular. Cadascú té el seu talent. Et recomanem, per això, que t'apuntis a algun curs d'estiu i aprenguis quatre cosetes bàsiques, que últimament és molt necessària.

De 15 a 20 punts:

No acabes de destacar.

Tot i que no domines gaire la informàtica, et mous com un peix a l'aigua en aquells àmbits més importants: els jocs i les xarxes socials! La vida són dos dies i cal gaudir-la, clar que sí.

Pel Jan Santander

3 Qui és millor informàtic?

- a) No n'hi ha un altre com el Carles, soluciona tots els problemes informàtics de l'escola!
- b) L'Steve Jobs, el fundador d'Apple.
- c) Segur que és l'Elon Musk.
- d) En Bill Gates, que domina molt el tema i va fundar Microsoft.

4 La placa base...

- a) Processa ordres.
- b) És una targeta de circuit imprès a la qual es connecten els components de l'ordinador.
- c) És la base sobre la qual es posa l'ordinador.
- d) Serveix per donar energia a l'ordinador.

5 Els ordinadors del cole:

- a) Són vells i fan soroll.
- b) Són relíquies de la humanitat.
- c) Funcionen amb energia atòmica.
- d) Estan modificats genèticament.

De 21 a 26 punts:

Tens nocions d'informàtica.

Tot i que no ets un expert, et mous correctament per entorns digitals i tecnològics. Si hi dediques una mica més de temps i esforç, podries arribar al nivell del Carles i tot!

Que la força t'acompanyi, jove Padawan. Si vols aconseguir-ho has de creure en tu.

6 La bateria...

- a) Dóna de menjar a l'ordinador.
- b) Alimenta els circuits i els components de l'ordinador.
- c) Es descarrega mooolt sovint!
- d) Emmagatzema energia.

7 Si un ordinador no es refrigera...

- a) Els seus components es poden fer malbé.
- b) S'hi pot cuinar a sobre.
- c) Els components funcionen millor amb la calor.
- d) Serveix d'estufa.

8 Per a muntar un ordinador què necessites?

- a) Experiència.
- b) Temps.
- c) Diners.
- d) Motivació.

Puntuació :

dç (p8 d7 c8 d7 q8 d1 e8)
 dç (p7 d1 c7 d7 q7 d7 e7)
 dç (p9 d7 c9 d7 q9 d1 e9)
 d1 (p5 dç c5 d7 q5 d7 e5)
 d7 (p4 d1 c4 d7 q4 d7 e4)
 dç (p3 d1 c3 d7 q3 d7 e3)
 d7 (p2 dç c2 d7 q2 d7 e2)
 dç (p1 d7 c1 d7 q1 d7 e1)

De 27 a 32 punts:

Enhorabona, ets un informàtic exemplar!

En saps molt, molt, molt d'ordinadors, potser massa... t'hauries de plantejar sortir més de casa.

Et recomanem que, sense deixar de costat la teva gran afició, gaudeixis també d'altres activitats com l'esport i la natura. Estar tot el dia assegut davant la pantalla no és sa, definitivament.

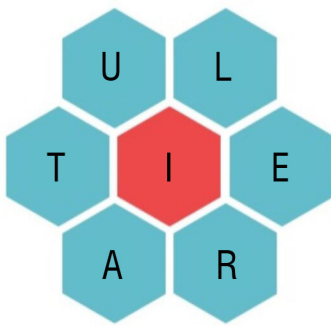
TECNOSLÒGIC

Per a tots aquells fanàtics i enamorats de la llengua catalana, adictes al Paraulògic, us hem preparat una versió *Nostrada* del joc del moment. Us convidem a resoldre els següents Tutis!

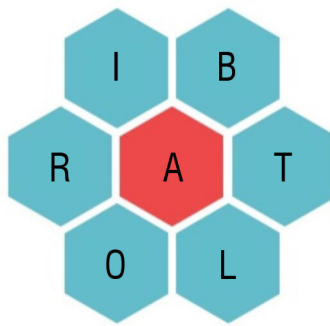
Solucions a la pàgina 65

Per Illa Moliné

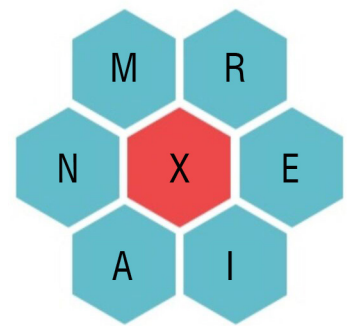
TUTI núm. 1

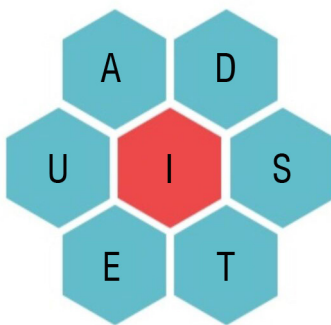
TUTI núm. 2

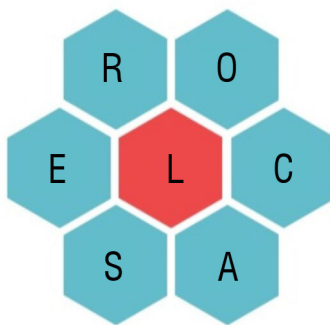
TUTI núm. 3

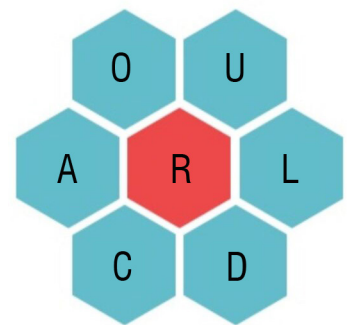
TUTI núm. 4

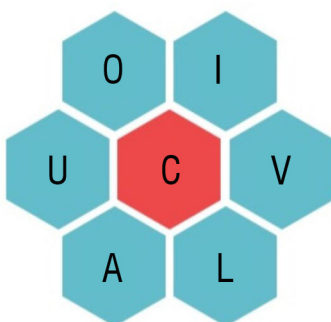
TUTI núm. 5

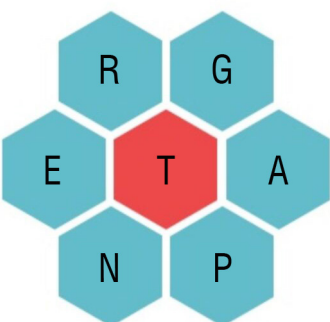
TUTI núm. 6

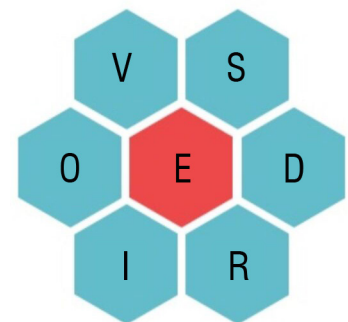
TUTI núm. 7

TUTI núm. 8

TUTI núm. 9

DIADA DE SANT JORDI!

Cinc professors de la Tecnos s'han perdut per les Rambles de Barcelona, entre la gentada, remenant els llibres que exposen les parades de la Diada, a veure si troben el seu preferit.

Però el nostre repte no acaba aquí! Si ja has trobat els cinc professors de l'escola que volten per les Rambles, pots estar ben content perquè, a més, tenim dos personatges infiltrats!

Perquè no aneu tan perduts, us donarem un parell de pistes: el primer d'ells és un personatge de ficció, que pertany a la saga de pel·lícules Matrix, i el segon d'ells és un famós personatge que vesteix a ratlles

blanques i vermelles i sempre es perd per tots els llibres, endevineu qui és?

Apa, doncs si amb això no en teniu prou, a la pàgina número 65 trobareu la solució dels nostres entreteniments, que passeu una bona estona!

Per Jan Santander

Solucions a la pàgina 65

Topete, 34 • 08221 TERRASSA
tel. 93 785 83 55 • fax : 93 786 35 02
e-mail : secretaria@tecnos.cat
<http://www.tecnos.cat>

